Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 841
Vineri 18 mai 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol

Îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste la sate, consolidarea economico-organizatorică și dezvoltarea unităților agricole socialiste, sporirea continuă a producției agricole, cer o permanentă creștere a numărului de specialiști și a nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor agricoli.

Prin grija permanentă a partidului și guvernului, în ultimii 15 ani au fost pregătiți pentru agricultură peste 100.000 muncitori calificați în școli profesionale și prin alte forme de pregătire, peste 25.000 de tehnicieni și peste 14.000 de specialiști cu pregătire superioară. În prezent, în școlile și în institutele agronomice învață circa 50.000 de elevi și studenți.

Un important mijloc de ridicare a nivelului de pregătire agricolă a maselor țărănești l-a constituit învățămîntul agrozootehnic de masă, care în anul școlar 1961—1962 a cuprins peste 570.000 de țărani. Începînd din anul școlar 1958—1959 s-a introdus în planul de învățămînt al școlii de 7 ani de la sate predarea unui curs de cunoștințe agricole, eșalonat pe trei ani și efectuarea de lucrări practice în agricultură.

Inginerii, tehnicienii și ceilalți specialiști pregătiți în sistemul învățămîntului agricol aduc o contribuție însemnată la rezolvarea sarcinilor mari ale agriculturii.

Rezultatele obținute în învățămîntul agricol nu sînt însă la nivelul cerințelor actuale, pregătirea cadrelor necesare agriculturii făcîndu-se cu numeroase lipsuri. Ministerul Agriculturii nu a avut o concepție și o perspectivă clară asupra numărului, profilului și pregătirii cadrelor necesare agriculturii socialiste. Cu toate că ritmul de dotare a agriculturii cu tractoare și utilaje mecanice era cunoscut, școlarizarea mecanicilor agricoli nu s-a făcut în număr corespunzător. Pentru a se înlătura consecințele acestei lipse de prevedere au fost pregătiți prin cursuri scurte tractoriști, cărora nu li s-au putut da suficiente cunoștințe tehnice încît ei să poată asigura buna întreținere și folosire a tractoarelor.

Numărul de ingineri, medici veterinari, precum și de specialiști cu pregătire medie este, de asemenea, insuficient.

În sistemul învățămîntului agricol s-au aplicat în mod mecanic, tipuri de școli similare celor din industrie. Au fost înființate școli profesionale de ucenici cu durata de 3 ani pentru agricultori, crescători de animale, deși în aceste meserii lucrează milioane de oameni care obțin rezultate remarcabile fără să aibă nevoie de pregătire școlară specială. Au fost organizate școli de maiștri (care primesc absolvenți ai școlilor profesionale) pentru pregătirea în specialitățile agricultură, horticultură, deși aceste specialități, avînd o tehnicitate mai puțin pronunțată, nu cer o formă de școlarizare atît de lungă și de costisitoare.

Pentru unele cadre de specialiști au fost stabilite profile prea înguste, care nu corespund pe deplin cerințelor agriculturii socialiste. Au fost pregătiți ingineri și maiștri zootehnicieni specializați numai în alimentația, îngrijirea și selecția animalelor, iar de apărarea sănătății, de prevenirea și combaterea bolilor la animale se ocupau numai medicii și tehnicienii veterinari.

Sănătatea animalelor, condiție esențială pentru sporirea efectivelor și mărirea producției animale, este la rîndul ei condiționată de alimentația și de buna îngrijire a lor. De aceea, acest complex unitar de probleme trebuie să intre în atribuțiile și răspunderea unui singur specialist.

În condițiile actuale ale agriculturii nu corespunde nici profilul inginerilor și tehnicienilor hidroamelioratori, în sarcina cărora a fost dată atît construcția sistemelor de îmbunătățiri funciare, cît și exploatarea terenurilor irigate. Experiența de pînă acum arată că trebuie pregătiți ingineri și tehnicieni pentru proiectarea, construirea și întreținerea sistemelor hidrotehnice din agricultură, iar exploatarea suprafețelor irigate să revină cadrelor specializate în agrotehnică, inginerilor și tehnicienilor agronomi.

O lipsă esențială a actualului sistem de învățămînt agricol este insuficienta sa legătură cu practica și cu experiența înaintată din marile unități de producție ale agriculturii socialiste.

Deși prin hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri din 1955 s-a stabilit ca școlile profesionale de mecanici agricoli să se înființeze pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare și pe lîngă gospodăriile agricole de stat, pentru a se asigura elevilor legătura nemijlocită cu practica efectivă în producție, în numeroase cazuri această hotărîre nu a fost aplicată, înființîndu-se școli în afara unităților de producție.

Practica în producție a elevilor și a studenților nu a fost organizată astfel încît să cuprindă toate fazele producției agricole care se succed în cursul unui an. Din această cauză, în pregătirea lor rămîn cu serioase goluri. Deseori activitatea practică se desfășoară pe terenuri școlare, în ferme didactice mici. Ca urmare, tinerii nu cunosc condițiile reale din unitățile productive dezvoltate, experiența în producție a marilor gospodării fruntașe, nu sînt pregătiți pentru a răspunde cu succes cerințelor agriculturii socialiste.

Durata de 5 ani și jumătate, stabilită pentru învățămîntul superior agricol, este prea mare, ea poate fi redusă la 5 ani, printr-o mai judicioasă folosire a timpului de școlarizare.

În planurile și în programele de învățămînt se dă o dezvoltare disproporționată disciplinelor și temelor teoretice, în detrimentul cunoștințelor necesare specialistului în producție. Conducerea Ministerului Agriculturii a lăsat elaborarea acestor documente. hotărîtoare pentru conținutul învățămîntului, numai pe seama aparatului ministerului, care nu a făcut față acestei sarcini.

Lecțiile și cursurile predate în învățămîntul agricol reflectă slab cuceririle științei și ale tehnicii moderne, metodele cele mai noi de sporire a producției, măsurile tehnico-organizatorice care asigură maximum de eficiență economică. Multe cadre didactice nu cunosc progresele din agricultură și nevoile gospodăriilor socialiste mari.

Pentru îmbunătățirea radicală a sistemului de organizare și a conținutului învățămîntului agricol de toate gradele, pentru legarea lui mai strînsă cu practica agriculturii socialiste. în lumina noilor sarcini ce stau în fața agriculturii ca urmare a încheierii procesului de colectivizare,

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN ȘI CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

HOTĂRĂSC:

I. Învățămîntul agrozootehnic de masă pentru țărănimea muncitoare

1. Pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agrozootehnice al țăranilor colectiviști și al muncitorilor agricoli permanenți din gospodăriile agricole de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, sfaturile populare regionale și raionale vor organiza cursuri agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani, la care vor fi înscriși țărani muncitori pînă la vîrsta de 40—45 de ani.

Cursurile se vor desfășura anual timp de 3—4 luni în perioada de iarnă, cînd activitatea de producție este mai redusă și vor consta din 2—3 expuneri pe săptămînă, urmate de discuții și demonstrații practice. La încheierea anilor I și II se vor ține seminarii recapitulative, iar la încheierea anului III se va da un examen, pe baza căruia absolvenții vor primi dovezi de promovare a cursului.

2. Lectorii cursurilor vor fi recrutați din rîndul specialiștilor din unitățile agricole de producție — ingineri, medici veterinari, tehnicieni agricoli și alte cadre de specialitate.

3. Consiliul Superior al Agriculturii va elabora, pînă la 1 iunie 1962, programe analitice diferențiate (cultura plantelor de cîmp, legumicultură, zootehnie) care să asigure cursanților, pe parcursul celor trei ani de studiu, un sistem închegat de cunoștințe necesare activității de producție.

Pe baza programelor vor fi elaborate manuale care vor servi la predarea și însușirea cursurilor; acestea vor fi redactate într-un limbaj accesibil, iar conținutul lor va fi legat de problemele producției agricole.

În predarea cursurilor, lectorii vor adapta conținutul manualului la condițiile concrete ale localității respective (natura solului, clima și altele) și îl vor completa cu numeroase exemple cunoscute de țărani din propria lor experiență de producție.

4. Pentru țăranii colectiviști care nu vor putea fi cuprinși în cursurile agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani se vor organiza în continuare, în cadrul căminelor culturale, cicluri de conferințe agrozootehnice.

II. Predarea obiectului „Agricultura" în școala de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc

5. În școlile de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc, în clasele V—VIII, se va preda obiectul „Agricultura", în cadrul căruia elevii vor primi cunoștințe despre sol și agrotehnică, îngrășăminte și folosirea lor rațională, cultura cerealelor, horticultură, protecția plantelor, creșterea animalelor, cunoștințe despre mașinile agricole și organizarea producției agricole. Predarea cursului va fi îmbinată organic cu munca practică a elevilor, care se va desfășura în producție în G.A.C. sau G.A.S. din localitate. În acest scop se va prevedea în planul de învățămînt un timp sporit pentru aceste activități.

Practica se va organiza astfel ca elevii să participe în mod sistematic la toate activitățile ce constituie procesul muncii în agricultură.

Examenul de absolvire a școlii de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc va cuprinde și obiectul „Agricultura".

6. Programele și manualele necesare predării acestei discipline, pe fiecare clasă, vor fi elaborate astfel ca, pe parcursul celor patru ani de studii, elevii să capete un sistem unitar de cunoștințe fundamentale din domeniul producției agricole.

7. Pentru predarea obiectului „Agricultura", acolo unde este posibil, vor fi atrași profesori din învățămîntul agricol, specialiști de la stațiunile experimentale și din unitățile agricole de producție.

8. În vederea pregătirii de profesori care să predea „Agricultura" vor fi revăzute și îmbunătățite planurile și programele facultăților de științe naturale din universități și institute pedagogice de 3 ani, astfel ca studenții să-și însușească cunoștințele necesare despre producția agricolă și să efectueze o perioadă de practică în agricultură. De asemenea, Ministerul Învățămîntului și Culturii va organiza cursuri de perfecționare a profesorilor de științe naturale pentru a preda obiectul „Agricultura".

III. Pregătirea mecanicilor agricoli

9. În următorii ani, numărul tractoarelor și mașinilor cu care va fi dotată agricultura va crește considerabil. Pentru a se asigura creșterea numărului de mecanici agricoli în ritmul corespunzător dotării agriculturii cu mașini vor fi școlarizați anual în această meserie 15.000 de tineri.

10. Mecanicii agricoli vor fi pregătiți în școli profesionale cu durata de 3 ani, în care vor fi primiți absolvenți ai școlii de 7 (8) ani în vîrstă de cel mult 17 ani; în funcție de necesități vor fi primiți și tineri cu stagiul militar satisfăcut, pînă la vîrsta de 25 de ani.

Școlile profesionale de mecanici agricoli vor fi organizate pe lîngă S.M.T., uzine de reparații pentru utilaj agricol, gospodării agricole de stat. Directorii acestor unități vor răspunde de organizarea și de funcționarea în bune condiții a învățămîntului.

Elevii vor fi recrutați din zona de activitate a unității agricole care tutelează școala.

Instruirea practică a elevilor, pentru care va fi afectat 2/3 din timpul de școlarizare, se va face pe mașinile și în atelierele de reparații ale unității agricole tutelare. Planul de învățămînt va fi astfel întocmit încît, în perioada lucrărilor agricole, elevii din anii II și III să muncească efectiv în producție, conducînd tractoare sub supravegherea mecanicilor și a personalului de specialitate al unității pe lîngă care funcționează școala.

11. În cazul cînd în școlile organizate pe lîngă unitățile agricole de producție nu va putea fi cuprins întregul efectiv de elevi necesari anual se vor înființa și unele centre școlare în zonele cele mai importante pentru agricultură, unde nevoile de mecanici agricoli sînt mai mari. Elevii vor fi recrutați din regiunile în care vor fi repartizați după terminarea studiilor. Aceste centre școlare vor fi dotate cu tractoare și cu alte mașini necesare însușirii meseriei. Pe lîngă centrul școlar va fi înființat un atelier de reparații în care se va face instruirea practică a elevilor, prin executarea de către ei a unor lucrări pentru unitățile agricole din apropiere. Munca practică în producție a elevilor din anii II și III va fi organizată de preferință în acele S.M.T., uzine de reparații pentru utilaj agricol sau G.A.S. în care elevii vor fi repartizați după absolvirea cursurilor.

12. Absolvenții școlilor profesionale de mecanici agricoli vor trebui să cunoască caracteristicile tehnice și modul de funcționare a tractoarelor, motoarelor, mașinilor și instalațiilor agricole, să facă îngrijirile tehnice și să execute toate categoriile de reparații ale acestora; să aibă cunoștințe despre agrotehnica principalelor plante agricole; să știe să execute, cu ajutorul mașinilor, toate lucrările mecanizate din agricultură.

13. Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Economiei Forestiere își vor pregăti în școli proprii numărul necesar de mecanici pentru deservirea utilajelor folosite în domeniul lor de activitate.

14. Pentru pregătirea de muncitori în alte meserii care cer o anumită specializare (vinificatori, pepinieriști, însămînțări artificiale și altele) Consiliul Superior al Agriculturii va organiza, după nevoi, în unitățile de producție dezvoltate sau în stațiuni experimentale, cursuri de specializare de scurtă durată. La aceste cursuri vor fi școlarizați muncitori cu experiență practică și cu bune rezultate în producție.

IV. Pregătirea maiștrilor mecanici agricoli

15. Pentru a se asigura ca în anul 1970 în gospodăriile agricole de stat să existe cîte un maistru la fiecare secție și atelier de reparații, iar în S.M.T. cîte unul la fiecare 50 de tractoare, precum și un număr de 400 de maiștri pentru sectorul hidrotehnic și stațiunile experimentale, vor fi școlarizați anual 490 de elevi.

16. Pregătirea maiștrilor mecanici agricoli se va face în școli tehnice de maiștri cu durata de 3 ani, organizate pe lîngă întreprinderile Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, precum și pe lîngă uzine de reparații pentru utilaj agricol. În aceste școli vor fi admiși, pe bază de examen, absolvenți ai școlilor profesionale de mecanici agricoli, recomandați de S.M.T., G.A.S. și uzine de reparații, dintre mecanicii cei mai capabili, buni organizatori, cu o practică în această meserie de cel puțin 3 ani. Cei recomandați vor trebui să aibă vîrsta de 23—30 de ani și să fi satisfăcut serviciul militar.

17. Maistrul mecanic este ajutorul inginerului în organizarea, îndrumarea și controlul executării lucrărilor de întreținere și reparare a tractoarelor și a mașinilor agricole, precum și a instalațiilor de mecanizare și electrificare a proceselor de producție din agricultură. El răspunde de buna funcționare a utilajului mecanic în timpul efectuării muncilor agricole. Pentru a-și îndeplini sarcinile, maistrul mecanic trebuie să cunoască toate tipurile de mașini, de tractoare și de instalații folosite în agricultură, tehnologia exploatării, întreținerii și reparării lor.

18. Practica în producție a elevilor, care va ocupa jumătate din timpul de școlarizare, va fi organizată în parte în atelierele de reparații și întreținere ale întreprinderii care tutelează școala și în parte în unitățile agricole în care elevii vor fi repartizați după absolvirea cursurilor. În timpul practicii, elevii vor participa

(Continuare în pag. 2-a)

Constituirea Consiliului Superior al Agriculturii

Joi dimineața, în sala Ateneului Republicii Populare Romîne, a avut loc ședința consacrată constituirii Consiliului Superior al Agriculturii.

La ședință au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Moghioroș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Dalea, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a rostit cuvîntul de deschidere. Tovarășul Nicolae Giosan a dat apoi citire Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne privind aprobarea constituirii Consiliului Superior al Agriculturii.

În continuare a avut loc ședința de lucru a Consiliului Superior al Agriculturii, după care au urmat ședințe pe secții.

Lucrările continuă.

★ ★ ★

Consiliul Superior al Agriculturii se compune din 983 de persoane desemnate de Consiliul de Miniștri pe baza propunerilor făcute de organele locale de partid și de stat.

După pregătirea de bază, membrii consiliului se repartizează astfel: 665 de ingineri agronomi și hortiviticoli, 162 de ingineri zootehniști și medici veterinari, 93 de ingineri mecanizatori, 30 de ingineri economiști, hidroamelioratori și alți specialiști, 33 de țărani colectiviști — președinți de gospodării colective.

Din numărul total de 983 de membri ai Consiliului Superior al Agriculturii: 353 își desfășoară activitatea direct în gospodăriile colective; 99 în gospodăriile agricole de stat; 72 în stațiunile de mașini și tractoare; 58 la circumscripțiile sanitar-veterinare; 65 în institutele de cercetări și stațiunile experimentale agricole; 50 în școlile și institutele de învățămînt agricole; 17 ca președinți ai consiliilor agricole regionale și al orașului București; 168 ca președinți ai consiliilor agricole raionale; 25 ca directori ai trusturilor gospodăriilor agricole de stat; 76 în permanența Consiliului Superior al Agriculturii și reprezentanți ai unor organe de stat centrale.

Componența Comitetului Executiv al Consiliului Superior al Agriculturii

După cum este cunoscut, printr-un Decret al Consiliului de Stat al R. P. Romîne, în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Agriculturii a fost numit tovarășul **DALEA MIHAI**, care își păstrează și atribuțiile de secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn. Tovarășul M. Dalea este totodată președinte al Comitetului Executiv al Consiliului Superior al Agriculturii.

Din Comitetul Executiv mai fac parte încă 16 persoane:

7 vicepreședinți și 9 membri numiți prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Ca vicepreședinți au fost numiți tovarășii:

NICOLAE GIOSAN — care răspunde de activitatea de cercetare științifică din domeniul agriculturii, avînd și calitatea de director al Institutului central de cercetări agricole.

BUCUR ȘCHIOPU — răspunde de activitatea Secției gospodăriilor de stat din cadrul Consiliului și de Trustul central al G.A.S.

NICOLAE IONESCU — răspunde de Secția pentru cereale și plante tehnice; Comisia de Stat pentru încercarea și omologarea soiurilor; Trustul „Agrosem" pentru aprovizionarea cu semințe și material săditor.

VIRGIL GLIGOR — răspunde de Secția de creșterea animalelor; Inspecția sanitar-veterinară; Întreprinderea de Stat pentru aprovizionarea cu animale de rasă și produse biologice de uz veterinar; Laboratorul central veterinar.

NICOLAE ȘTEFAN — răspunde de Secția de hortiviticultură; Inspecția de Stat pentru protecția plantelor; Laboratorul central fito-sanitar.

PETRE MOLDOVAN — răspunde de Secția de mecanizarea agriculturii; Trustul stațiunilor de mașini și tractoare; Trustul uzinelor de reparații; Stațiunea de încercarea și omologarea mașinilor agricole; Oficiul central de aprovizionare tehnico-materială.

EUGEN ALEXE — răspunde de Comisia pentru coordonarea planului și pentru probleme economice.

Membri ai Comitetului Executiv au fost numiți tovarășii:

GHEORGHE TIMARIU — care răspunde de Secția fondului funciar și a organizării teritoriului; Institutul de studii și proiectări agricole.

DAVID DAVIDESCU — răspunde de Secția de învățămînt și de propagandă; Școlile medii tehnice și de mecanizatori.

În afară de aceștia au mai fost numiți ca membri ai Comitetului Executiv tovarășii:

TOMA DRAGOȘ — directorul Institutului de cercetări pentru Mecanizarea agriculturii.

LIVIU BREN — directorul Institutului de cercetări Veterinare și de biopreparate „Pasteur".

TRIȚĂ FĂNIȚĂ — director general adjunct al Trustului central al G.A.S.

EMIL BALOMIRI — director general adjunct al Trustului central al G.A.S.

ANGELO MICULESCU — vicepreședinte pentru problemele agriculturii al Comitetului de Stat al Planificării.

MIRCEA BULGARU — director general adjunct pentru problemele agriculturii al Direcției Centrale de Statistică.

VASILE VEDEANU — președintele Consiliului Agricol Regional București.

Grijă deosebită lucrărilor agricole

Ne aflăm cu aparatul de fotografiat pe terenurile punctului experimental al Institutului de cercetări agricole din Chirnogi, regiunea București, unde se execută semănatul orezului în uscat, după care urmează ca semănăturile să fie acoperite cu apă.

Stropiri în livezi și vii

Inginerul Ilie Micu păși pe aleea ce ducea în livadă și, zărindu-l pe tractoristul Vasile Ceaușu, îl întrebă de departe dacă s-a pregătit bine, așa cum îi arătase în amănunțime de cu seară. Ceaușu răspunse că e gata să înceapă lucrul, așa că inginerul îi făcu semn să pornească. Peste cîteva minute, tractoristul intră cu UTOS-ul prevăzut cu pompă specială printre rîndurile de pomi și începu stropitul cu zeamă bordeleză.

— Acesta este al doilea stropit de primăvară, mi-a spus tov. ing. Iacob Gheorghiu, directorul gospodăriei de stat Săhăteni, regiunea Ploiești. Aci, la secția Istrița, avem o livadă frumoasă ce se întinde pe 80 ha; la secțiile Sătuc și Vintileanca sînt alte livezi ce ocupă încă 82 ha. Înaintea primului stropit, s-au executat cu grijă toate lucrările culturale necesare în livadă — curățitul, tăierile de rodire și celelalte. Apoi s-a efectuat un discuit printre rîndurile de pomi și, concomitent, s-a trecut la stropitul cu Ecatox împotriva viespii cu ferăstrău la pruni și a gărgăriței la vișini și cireși. Această lucrare a fost terminată la 10 mai, iar azi, după numai 4 zile, s-a trecut, cum se vede, la al doilea stropit.

Nu numai în livezi, ci și în viile gospodăriei de stat Săhăteni s-a început zilele trecute — la îndrumarea stației de avertizare — primul stropit. Pentru prevenirea făinărei, în zeama bordeleză s-a pus și sulf muiabil.

Pînă zilele trecute la această unitate primul stropit a fost executat pe mai bine de 165 ha, din cele 620 ha cu vii ale gospodăriei

Culturile au fost ferite de atacul dăunătorilor

Hărnicia cu care colectiviștii din raionul Caracal lucrează la întreținerea culturilor merită toată lauda. În numai cîteva zile au fost prășite peste 10.000 de hectare cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și porumb. Multe gospodării colective, printre care și cea din Stoenești, au și isprăvit prima prașilă la sfecla de zahăr și floarea-soarelui.

Un scurt popas la Fărcașele ne-a dat prilejul să aflăm cîteva fapte care demonstrează în mod cît se poate de grăitor grija față de culturi, să cunoaștem cîțiva din cei care nu precupețesc nici un efort pentru ca producția să fie mai mare și de calitate.

Culturile prășitoare au răsărit uniform și se dezvoltă bine. O dată cu plantele se dezvoltă și buruienile. Iată de ce colectiviștii din Fărcașele au ieșit la prășit. Este fără îndoială lucrarea cea mai importantă în aceste zile. Dar e de ajuns? A trece printre rînduri cu sapa rotativă sau cu sapa înseamnă să și observi. Asta au și făcut cei din Fărcașele. Și iată că la controlul făcut zilnic au descoperit unul din cei mai periculoși dăunători ai porumbului și sfeclei de zahăr: rățișoara. Ce a urmat e lesne de înțeles. Un grup de colectiviști din brigăzile conduse de Ion Vlad și Dumitru Miloș, înarmați cu cele învățate la cursurile agrotehnice și cu o scurtă instruire din partea inginerului agronom, au pornit la stîrpirea dăunătorilor. Lupta a constituit o lecție practică, o aplicare a cunoștințelor, de data aceasta pe o suprafață de peste 300 de hectare. „Ecatoxul" și „Aldrinul" și-au făcut datoria. Porumbul de pe o suprafață de 160 hectare și sfecla de zahăr de pe alte 170 hectare au fost salvate de la pieire.

Cresc suprafețele semănate cu culturi intercalate

Recomandările date cu privire la extinderea culturilor intercalate sînt traduse în practică de către majoritatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea București. Întorși de la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, directorii gospodăriilor agricole de stat din această regiune au trecut de îndată la extinderea culturilor de fasole și dovleci însămînțate printre cuiburile de porumb. Astfel, G.A.S. Alexandria, care avea în plan doar 5 ha cu culturi intercalate, a însămînțat 50 de ha cu astfel de culturi, G.A.S. Perișoru a extins suprafața semănată de la 30 de ha la 205 ha, G.A.S. Dudești care nu prevăzuse în plan culturi intercalate, a semănat în ultimele zile cu fasole și dovleci 120 de ha. De asemenea, G.A.S. Tărtășești și-a mărit suprafața destinată culturilor intercalate cu încă 70 de ha, G.A.S. I. L. Caragiale cu 80 de ha, G.A.S. Mavrodin cu 50 de ha. Suprafețele de culturi intercalate au fost extinse și în alte gospodării.

Gospodăriile agricole de stat din regiunea București au semănat fasole și dovleci în cultură intercalată pînă în prezent pe aproape 4.500 de hectare.

Au plivit grîul

Pentru a obține anul acesta cel puțin 1.900 de kg la ha în afară de grăpatul grîului pe care l-au executat cu 40 de zile în urmă, colectiviștii din Jucu, regiunea Cluj, au și plivit această cultură pe 180 de ha, iar orzul de toamnă pe 30 de ha.

IRIMIE FRATEANU
corespondent

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol

(Urmare din pag. 1)

nemijlocit, sub îndrumarea unor maiștri pricepuți, la organizarea și la conducerea lucrărilor de reparații.

V. Pregătirea tehnicienilor agronomi, horticultori și veterinari

19. Pentru anul 1970 se prevede să existe:

— în gospodăriile agricole de stat cîte un tehnician agronom la 750 ha de teren arabil, cîte un tehnician veterinar la 200 unități vită mare, cîte un tehnician horticultor la 50 ha de vie sau la 150 ha de livadă sau la 50 de ha grădini de legume.

— în gospodăriile agricole colective cîte un tehnician agronom la 1.000 ha de teren arabil, cîte un tehnician horticultor la 100 ha de vie, sau la 300 ha de livadă sau la 100 ha de grădini de legume.

— în stațiunile experimentale și în unitățile de deservire a agriculturii 450 de tehnicieni agronomi, 1.450 de tehnicieni veterinari și 310 tehnicieni horticultori.

Ca urmare vor fi școlarizați anual 890 de elevi în specialitatea agronomie, 3.700 de elevi în specialitatea veterinară și 940 de elevi în specialitatea horticultură.

20. Pregătirea tehnicienilor agronomi, horticultori și veterinari se va face în școli tehnice agricole cu durata de 4 ani. În ultimul an elevii vor munci în producție fiind salarizați corespunzător cu munca depusă. Școlile tehnice agricole vor fi organizate pe lîngă unitățile agricole de stat (G.A.S. și stațiuni experimentale) și vor primi — pe bază de concurs — absolvenți ai școlilor de 7 (8) ani din mediul sătesc.

21. Planurile și programele de învățămînt vor cuprinde cunoștințele necesare pentru ca elevii să poată îndeplini în bune condiții, după absolvirea școlii, funcția de ajutoare directe ale inginerilor sau ale medicilor veterinari.

Tehnicianul agronom trebuie să cunoască biologia și agrotehnica tuturor plantelor agricole din cultura mare, inclusiv din culturile irigate, aplicarea îngrășămintelor, protecția plantelor agricole, mecanizarea și organizarea proceselor de producție.

Tehnicianul horticultor, pe lîngă cunoștințele de agronomie, trebuie să cunoască temeinic biologia și agrotehnica pomilor, viței de vie și legumelor, producerea materialului săditor, procesul de vinificație, folosirea mașinilor și a utilajelor existente în viticultură, pomicultură, legumicultură, precum și organizarea procesului de producție în horticultură.

Tehnicianul veterinar trebuie să cunoască rasele de animale domestice, metodele de alimentație, selecție și reproducție a lor, igiena animalelor și a adăposturilor, prevenirea și combaterea bolilor la animale, exploatarea mașinilor agricole și a agregatelor folosite în zootehnie, precum și organizarea proceselor de producție în acest domeniu.

22. Practica elevilor, pentru care va fi afectat 50 la sută din timpul de școlarizare, va trebui astfel organizată încît aceștia să-și însușească cunoștințele practice referitoare la întregul ciclu de producție din ramura pentru care se pregătesc. În producția vegetală, elevii vor efectua direct lucrările agricole înlocuind pe muncitori, iar în zootehnie vor îngriji în tot timpul anului, prin rotație, un anumit număr de animale.

Ultimul an de școală va fi destinat exclusiv practicii în producție în unitățile productive fruntașe, care pot asigura o temeinică pregătire de specialitate. În această perioadă, elevii își vor însuși problemele de organizare și conducere a muncilor agricole. După efectuarea anului de practică, ei vor da examenul de absolvire a școlii și vor primi diploma de tehnician.

23. În perioada studiilor, elevii școlilor tehnice agricole vor primi burse constînd din întreținerea completă în școală.

Parte din elevi vor primi burse de stat. După absolvirea școlii, ei vor fi repartizați pentru muncă în unități agricole de stat.

Gospodăriile agricole colective vor trimite în aceste școli bursieri proprii, urmînd ca după absolvirea școlii aceștia să lucreze în gospodăria colectivă respectivă.

VI. Pregătirea hidrotehnicienilor agricoli

24. În 1970 se prevede să existe cîte un hidrotehnician la 500 ha de teren amenajat pentru întreținerea lucrărilor hidrotehnice din G.A.S.-uri, cîte unul la fiecare din cele 700 G.A.C.-uri situate în lunca Dunării, care dispun de suprafețe mari cu amenajări hidrotehnice, iar pentru exploatarea sistemelor de irigații cîte unul la 2.000 ha de teren amenajate.

Ca urmare, vor fi școlarizați anual 190 de hidrotehnicieni agricoli.

25. Pregătirea hidrotehnicienilor agricoli se va face în școli tehnice cu durata de 2 ani, subordonate Comitetului de Stat al Apelor.

În aceste școli vor fi primiți, pe bază de examen, absolvenți ai școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate. În cazul cînd nu se completează numărul de elevi planificat, vor putea fi primiți și absolvenți care nu au promovat examenul de maturitate. La note egale vor avea prioritate elevii proveniți din mediul sătesc.

26. Conținutul învățămîntului va asigura elevilor pregătirea necesară pentru a-și putea îndeplini cu succes sarcinile ce le revin în producție. Hidrotehnicianul agricol va ajuta pe inginerul hidrotehnic la întocmirea studiilor și proiectelor, la construirea, întreținerea și exploatarea lucrărilor hidrotehnice din agricultură (irigații, desecări, îndiguiri, construcții pentru combaterea eroziunii solului). El trebuie să aibă cunoștințe de hidrometrie și hidrologie, pedologie și topografie, să cunoască organizarea executării și a exploatării lucrărilor hidrotehnice.

27. Practica în producție a elevilor va fi organizată în unitățile agricole de stat, pe șantierele de construcții hidrotehnice sau în unitățile ce vor gospodări sistemele hidrotehnice din agricultură, unde vor fi încadrați în muncă și vor executa lucrările corespunzătoare specialității lor sub supravegherea inginerilor.

VII. Pregătirea cadrelor cu studii superioare

28. În vederea asigurării cadrelor cu pregătire superioară pentru gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole colective, pentru proiectarea, construirea și exploatarea sistemelor de hidroameliorații, precum și pentru organele de conducere a agriculturii, stațiunile experimentale, instituțiile de cercetare științifică, învățămîntul agricol și alte organe care au nevoie de astfel de specialiști, vor fi școlarizați anual 920 de studenți în specialitatea agronomie, 410 studenți în specialitatea horticultură și 780 de studenți în specialitatea medicină veterinară. Pentru ceilalți specialiști, a căror pregătire se face în facultăți ce deservesc și alte sectoare ale economiei naționale, planul de școlarizare, care va fi stabilit ulterior, va include și pe cei necesari agriculturii.

— Ca urmare, gospodăriile agricole de stat vor fi încadrate în 1970 cu cîte un inginer agronom la 1.500 ha de teren arabil, precum și cu ingineri agronomi în funcția de director și de inginer șef pentru producție, cu cîte un inginer horticultor la 200—300 ha de vie, sau 400—500 ha de livadă sau 200 ha de grădină de legume, cu un medic veterinar la 1.000 de vaci, 1—3 medici veterinari la 5.000—15.000 de porci, 4 medici veterinari la fiecare combinat avicol, un medic veterinar la 50.000 de păsări matcă, precum și cu un inginer mecanic la 50 de tractoare fizice.

— 50 la sută din gospodăriile colective vor fi încadrate cu cîte un inginer agronom-președinte, cu cîte un inginer agronom la 1.500 ha teren arabil; 500 de G.A.C. specializate în producția de legume, fructe, struguri, vor fi încadrate cu cîte un inginer horticultor-președinte; cîte un inginer va fi încadrat la fiecare din cele 1.000 de G.A.C. care vor avea peste 500 ha de vie sau 1.000 ha de livadă și cîte un medic veterinar la 1.000—1.100 unități vită mare.

Stațiunile de mașini și tractoare vor fi încadrate cu un inginer mecanic-director, cu cîte un inginer mecanic la fiecare 100 de tractoare în exploatare și cu un inginer mecanic pentru reparații.

29. Cadrele cu studii superioare necesare agriculturii vor fi pregătite în institutele de învățămînt superior astfel:

La Institutele de învățămînt superior agricol

— ingineri agronomi
— ingineri horticultori
— medici veterinari

La institutele politehnice și de construcții

— ingineri mecanici agricoli
— ingineri hidrotehnici

Durata studiilor la toate aceste specialități va fi de 5 ani.

30. Inginerul agronom este specialistul de profil larg pentru agricultură, care trebuie să cunoască agrotehnica (inclusiv în condiții de irigare), lucrările de îngrijire a plantelor de cîmp, legumelor, pomilor, viței de vie, precum și tehnica creșterii animalelor. El trebuie să aibă cunoștințe privind însușirile biologice ale plantelor agricole și ale animalelor domestice, metodele de cultivare, creștere și ameliorare a acestora, lucrările de îngrijire a culturilor și de combatere a dăunătorilor, solul și tehnica lucrării lui, metodele și mijloacele de menținere și sporire a fertilității solului, alimentația și îngrijirea animalelor, folosirea tractoarelor și a mașinilor agricole, economia și organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

31. Inginerul horticultor este un inginer agronom specializat în legumicultură, pomicultură și viticultură. El trebuie să aibă cunoștințe mai temeinice privind însușirile biologice ale plantelor horticole, ameliorarea lor, lucrările de îngrijire a culturilor legumicole, amenajarea terenurilor pentru plantațiile de vii și pomi, tehnica producerii materialului săditor și a culturilor forțate, înființarea și îngrijirea plantațiilor de vii și pomi, folosirea tractoarelor și a mașinilor agricole în culturile de legume și plantațiile de vii și pomi, vinificația, prelucrarea, păstrarea și valorificarea produselor horticole.

32. Medicul veterinar este specialistul pentru alimentația, îngrijirea, selecția, reproducția și valorificarea rațională a animalelor domestice, precum și pentru prevenirea, combaterea și tratarea bolilor la animale. El trebuie să cunoască anatomia și fiziologia animalelor, rasele de animale, metodele de creștere, de reproducție, însămînțări artificiale și selecție, organizarea proceselor de producție în zootehnie și mecanizarea lor, tehnologia produselor de origine animală, precum și patologia bolilor infecto-contagioase, parazitare, mijloacele de prevenire și tratament al bolilor, economia și organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

33. Inginerul mecanic agricol este specialistul în exploatarea, întreținerea și repararea tractoarelor, mașinilor și instalațiilor folosite în agricultură. El trebuie să cunoască toate tipurile de mașini agricole și tractoare, tehnologia exploatării, întreținerii și reparării acestora, precum și a instalațiilor de mecanizare și electrificare din agricultură, organizarea lucrărilor de reparații curente și capitale. El răspunde de întreaga muncă privind întreținerea și buna funcționare în exploatare a utilajelor și instalațiilor folosite în agricultură, precum și de efectuarea la timp și în bune condiții a reparațiilor acestora.

34. Inginerul pentru hidrotehnică agricolă este specialistul în proiectarea, execuția, întreținerea și exploatarea lucrărilor de irigații, desecări, îndiguiri, construcții pentru combaterea eroziunii solului, alimentării cu apă în agricultură. El trebuie să aibă cunoștințe de agropedologie, hidrologie, geotehnică, energetică și stații de pompare, de organizare și conducere a executării lucrărilor de hidroameliorații.

35. Învățămîntul în institutele agronomice se va organiza astfel ca în fiecare an practica în producție a studenților să se desfășoare în funcție de calendarul muncilor agricole, studenții efectuînd direct aceste lucrări în locul muncitorilor. Practica va fi organizată în unitățile agricole de producție și stațiuni experimentale multilateral dezvoltate, care să satisfacă toate cerințele procesului de învățămînt.

Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Învățămîntului și Culturii vor stabili, de comun acord cu unitățile de producție în care va fi organizată practica studenților, și măsurile care trebuie luate în fiecare unitate pentru asigurarea condițiilor de desfășurare a activității practice.

VIII. Pregătirea cadrelor economice pentru agricultură

36. Pentru rezolvarea cu competență a problemelor privind latura economică a activității de producție, precum și pentru ținerea evidenței contabile în gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole colective și la sistemele hidrotehnice, gospodăriile agricole de stat vor fi încadrate cu cîte un economist cu studii superioare, 4 contabili cu studii medii la serviciul de contabilitate și cîte 1 contabil la fiecare secție teritorială. Gospodăriile agricole colective vor fi încadrate cu cîte 1,5 contabili în medie la fiecare, iar celelalte posturi necesare vor fi deținute de colectiviști cu experiență, absolvenți ai unor cursuri scurte de calificare (socotitori). Stațiunile de mașini și tractoare vor fi încadrate cu cîte 1 economist și 3 contabili, iar sistemele hidrotehnice cu cîte 1 economist și 2 contabili.

37. Contabilii agricoli vor fi pregătiți prin școli tehnice de contabilitate cu durata de 4 ani, care vor primi absolvenți ai școlilor de 7 (8) ani din mediul sătesc.

38. Contabilul agricol trebuie să cunoască problemele de contabilitate și să posede suficiente cunoștințe de statistică, economice și agricultură care să-i permită ca, în afară de ținerea evidenței contabile și de completarea dărilor de seamă statistice să contribuie la analiza activității economice din unitățile agricole de producție.

IX. Dispoziții finale

39. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării vor institui o comisie alcătuită din profesori universitari, oameni de știință, ingineri și tehnicieni din producție care, sub conducerea ministrului Învățămîntului și Culturii va reexamina și va îmbunătăți planurile și programele de învățămînt, modul de organizare a pregătirii teoretice și a practicii în producție. Propunerile acestei comisii vor fi supuse aprobării Secretariatului Comitetului Central al P.M.R.

40. Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu Consiliul Superior al Agriculturii vor elabora manualele necesare pentru școlile profesionale de mecanici agricoli, școlile tehnice și învățămîntul superior agricol.

41. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării vor analiza dotarea laboratoarelor și cabinetelor tehnice ale școlilor și institutelor de învățămînt agricol și vor stabili necesarul de utilaj și material didactic pentru a asigura treptat un nivel corespunzător învățămîntului.

42. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării vor elabora un studiu privind amplasarea în viitor a construcțiilor pentru învățămîntul agricol, urmărind apropierea acestuia de bazele de producție agricolă.

43. Ministerul Învățămîntului și Culturii va colabora cu Consiliul Superior al Agriculturii la întocmirea planurilor de învățămînt. Consiliul Superior al Agriculturii va asigura condițiile pentru efectuarea practicii în producție a studenților în unitățile agricole.

44. Școlile profesionale de agricultură, horticultură, viticultură și crescători de animale din subordinea Ministerului Agriculturii și a sfaturilor populare își vor înceta activitatea la sfîrșitul anului școlar 1961—1962.

Elevii care la sfîrșitul anului școlar 1961—1962 vor promova anul I al școlilor profesionale agricole își vor continua studiile în anul II al școlilor tehnice agricole din aceeași specialitate.

Elevii care la sfîrșitul anului școlar 1961—1962 vor promova anul II al școlilor profesionale agricole își vor continua studiile în anul II al școlilor tehnice agricole din aceeași specialitate.

Elevii care la sfîrșitul anului școlar 1961—1962 vor absolvi școlile profesionale agricole, pot fi primiți în anul III al școlilor tehnice agricole.

45. Școlile tehnice de maiștri agricoli care pregătesc cadre în specialitățile agronomie, zootehnie, horticultură, viticultură și școlile tehnice care pregătesc veterinari și contabili agricoli, nu vor mai primi elevi în anul I, funcționînd în lichidare cu seriile de elevi în curs de școlarizare.

46. Pentru realizarea unei școlarizări care să asigure pregătirea pînă în 1970 a necesarului de cadre cu pregătire medie și superioară se vor aloca fondurile necesare sporirii în mod corespunzător a spațiului de învățămînt al școlilor și al institutelor agronomice existente.

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
ION GHEORGHE MAURER

Învățăminte de NEPREȚUIT

„DUCEȚI ÎN SATELE VOASTRE IMAGINEA NEPIERITOARE A ACESTUI MARE SFAT, LA CARE POPORUL ÎNSUȘI PRIN CEI MAI VREDNICI FII AI SĂI A LUAT HOTĂRÎRI DE SEAMĂ PENTRU FERICIREA TUTUROR". Cuvintele acestea, rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea discuției generale de la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, au răsunat adînc în inimile celor 11.000 de invitați, căci sub cupola minunatei construcții de sticlă și oțel, scăldată în lumini, la sesiune, cei 11.000 au desprins numeroase învățăminte practice atît de necesare pentru ridicarea pe cea mai înaltă treaptă a patriei noastre socialiste.

Ecourile sesiunii, îndemnurile prețioase date de partid în acest mare sfat al poporului, însuflețesc în această primăvară biruitoare sute de mii de colectiviști de pe întreg cuprinsul patriei. De cum au sosit acasă președinții au chemat la sfat consiliile de conducere pentru a chibzui gospodărește la toate cîte le au de înfăptuit.

Gheorghe Toader, președintele gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din Topoloveni, regiunea Argeș, a desprins numeroase învățăminte de la sesiune, iar mintea sa frămîntă proiectele îndrăznețe care vor face ca în anii viitori gospodăria colectivă să fie și mai puternică. Din carnetul pe care l-a purtat cu el zi de zi, a arătat membrilor consiliului însemnările făcute, cele ce a spicuit din diferitele cuvîntări. Pe linia trasată de documentele sesiunii s-au născut planuri noi, pentru prezent și viitor.

— Sînt nespus de fericit pentru cinstea ce am avut-o de a participa la această sesiune istorică, îmi mărturisește președintele. Ea a avut un ecou puternic în inima fiecărui colectivist care este preocupat de continua întărire economică și organizatorică a gospodăriei. Am discutat în aceste zile în consiliul de conducere o seamă de învățăminte privind dezvoltarea viticulturii, pomiculturii, zootehniei și culturilor intensive.

— S-au concretizat, de acum, hotărîrile?

— Da, răspunde tov. Toader. În toamnă vom desfunda 15 hectare pentru plantarea viței de vie și alte 30 hectare pentru pomi. Pînă în 1965 avem în plan să ajungem la o suprafață de 100 ha de vie și 150 ha cu pomi, toate pe terenuri neproductive, amenajate în terase. În această acțiune ne călăuzim după indicația dată de partid de a scoate treptat, din cîmp, viile bătrîne, pe măsură ce plantăm altele noi pe terase. De asemenea, în toamnă vom pune bazele unei școli de vițe.

Și în zootehnie vom face pași în-

FILE DE CARNET

semnați. Pînă la sfîrșitul anului vom dubla numărul de taurine din care 80 vor fi vaci de lapte. De la 62 de porcine vom ajunge la 205 capete. Numărul oilor îl vom mări la 574.

La sesiune am ascultat cu mult interes și cuvîntul tovarășului Ion Negoiță, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei colective din comuna Pechea, cu privire la modul cum au dezvoltat ei sectorul zootehnic ajungînd să obțină peste 3.500 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, ca și despre felul cum au dezvoltat necontenit averea obștească.

Din fiecare cuvîntare am reținut lucruri demne de urmat. Sfătuindu-ne cu tov. inginer Dumitrașcu am pus în acest an 10 ha cu sfeclă de zahăr pe care o vom folosi însă ca nutreț, asigurînd cîte 1.800—2.000 kg pe cap de vită mare. Pe toată suprafața de 200 ha cultivate cu porumb semănăm intercalat fasole și dovleci. Am mărit în acest an și suprafețele cultivate cu floarea-soarelui, mazăre, cartofi, avem 15 ha grădină irigată, care ne va aduce un venit de circa 400.000 lei.

Pentru „porumb 5.000" am însămînțat 80 ha — față de 60 ha cît aveam planificat — iar de pe restul suprafeței de 220 ha vom căuta să obținem o producție medie de [illegible] kg la ha.

— Anul 1962 va fi și un a[illegible]gat în construcții?

— De bună seamă, aprobă președintele, căci trebuie să ținem pasul cu dezvoltarea sectorului zootehnic. Vom construi astfel un grajd pentru 100 de vaci, o maternitate pentru 50 de scroafe, o îngrășătorie pentru 200 de porci, cinci pătule și altele. De fapt adunarea generală, care o vom ține în aceste zile va concretiza toate aceste sarcini pe care ni le-am propus.

Sesiunea a fost închinată unei victorii istorice a poporului nostru, dar ea a fost în același timp o folositoare și rodnică consfătuire. Învățămintele ei prețioase încolțesc acum în mii de gospodării colective de pe cuprinsul țării, se vor concretiza în recolte și producții tot mai bogate, pentru un trai mai îmbelșugat, mai fericit.

LUCIAN CURSARU

Căminul cultural în sprijinul colectiviștilor

Nu există manifestare organizată de căminul cultural din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, la care locurile din sală să nu fie toate ocupate. Interesul colectiviștilor din această comună pentru activitatea căminului cultural își găsește explicația în legătura strînsă între ceea ce se prezintă aici și preocupările lor de zi cu zi. Astfel colectiviștii din comuna Gheorghe Lazăr sînt cunoscuți în întreaga regiune pentru producțiile de cereale pe care le scot la hectar. Anul trecut, de exemplu, ei au obținut de pe 970 ha cultivate cu porumb o producție medie de aproape 3.400 kg boabe la ha.

Preocupările colectiviștilor pentru obținerea unor recolte bogate la hectar, trebuiau să găsească un sprijin și din partea căminului cultural din comună. Tocmai de aceea, în cadrul căminului cultural a fost organizată o serie de conferințe cu tema „Cum putem obține o producție medie de 5.000 kg boabe la ha în cultură neirigiată". Cei prezenți la aceste expuneri au avut multe de învățat mai cu seamă că pentru acest an colectiviștii din Gheorghe Lazăr și-au propus să obțină o asemenea recoltă de pe 445 de ha semănate cu porumb. De aceea, conducerea căminului cultural a considerat necesar ca majoritatea colectiviștilor să cunoască întregul complex de măsuri agrotehnice pentru obținerea unei asemenea producții. Interesul manifestat de colectiviști s-a văzut în timpul executării lucrărilor de însămînțări care au fost executate la timp și în condiții agrotehnice avansate, precum și acum cînd colectiviștii au trecut la lucrările de întreținere care, de asemenea, se fac la un nivel agrotehnic corespunzător.

ION IORDĂNESCU
corespondent

Colectiviștii din comuna Topalu, regiunea Dobrogea, sînt neîntrecuți nu numai pe ogoare, dar și în munca cultural-artistică. Brigada artistică de agitație, care — după cum se vede — pregătește un program nou, susține această afirmație.

Și-au construit un nou local de școală

De la o zi la alta comuna Dărăști-Vlașca, raionul Giurgiu, își schimbă înfățișarea. Astfel, zilele trecute a fost dat în folosință un nou local de școală. Noua construcție cuprinde 5 săli de clasă și alte săli necesare învățămîntului elementar.

Prin munca voluntară depusă de către colectiviști la construcția școlii, s-a reușit să se realizeze economii în valoare de aproape 40.000 de lei. Printre cei care s-au evidențiat în mod deosebit la ridicarea acestei construcții, se află deputații Marin Scarlat, Mihai Gheorghe, Ilie Savu, Jeana Olteanu, precum și colectiviștii Gheorghe Aritache, Constantin Rizea, Niculae Bunea și alții.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

Gospodăria agricolă de stat Ion Roată — unitate fruntașă la cultura cerealelor

Muncind cu însuflețire pe cele 3.500 ha ale unității lor, mecanizatorii, tehnicienii și inginerii din gospodăria agricolă de stat „Ion Roată" au reușit să ridice în ultimii ani continuu producția la ha. În anul trecut, bunăoară, aici s-au realizat cîte 2103 kg grîu la ha, (cu 103 kg mai mult decît prevedea planul) și cîte 2204 kg floarea-soarelui la ha. De asemenea, aplicînd o agrotehnică superioară, vrednicul colectiv de muncă al acestei gospodării a obținut o recoltă foarte bună și la cultura porumbului: 5.345 kg porumb boabe la ha, pe 880 ha.

Succese însemnate au fost dobîndite și în sectorul zootehnic. Acesta cuprinde în prezent 905 capete taurine, 2.200 porcine și 2.000 ovine.

Prin obținerea de recolte mari la ha, planul producției globale a fost realizat în anul 1961, în proporție de 120 la sută, iar cel al producției marfă de 151 la sută. Prin realizarea de importante economii și sporirea productivității muncii, prețul de cost al produselor a fost redus cu 4 la sută. Beneficiul realizat a fost astfel cu 504.000 lei mai mare decît cel planificat.

O contribuție de mare preț în obținerea acestor rezultate a avut-o și comitetul sindicatului care, sub îndrumarea organizației de partid, a organizat întrecerea socialistă în lumina Directivelor C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste, în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului.

În cadrul întrecerii socialiste muncitorii, mecanizatorii și maiștrii agronomi și-au luat angajamente concrete, bazate pe posibilitățile reale existente la fiecare loc de muncă. Pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă, conducerea administrativă a gospodăriei a luat o seamă de măsuri tehnico-organizatorice menite să asigure lucrătorilor gospodăriei condiții bune de muncă și de trai; totodată comitetul sindicatului a organizat consfătuiri de producție lunar și ori de cîte ori a fost nevoie, în cadrul cărora s-a analizat modul cum se îndeplinesc sarcinile de producție; metodele de muncă înaintate folosite de fruntașii întrecerii socialiste ca de pildă mecanizatorii Mihai Marin, Nicolae Ștefan, Stan V. Cristea de la secția Gîrbovi, Ion Pandele și Mihai Soare, ori maistrul agronom Cristache Dimcea au fost pe larg popularizate.

Pentru rezultatele frumoase obținute anul trecut, în sporirea producției de cereale la hectar, colectivului de muncă de la gospodăria agricolă de stat Ion Roată, i s-a decernat, de curînd, diploma de onoare și steagul roșu de gospodărie fruntașă pe regiunea București la cultura cerealelor.

La festivitatea decernării diplomei de onoare și a steagului roșu de gospodărie fruntașă pe regiune au participat pe lîngă numeroși salariați ai gospodăriei și circa 120 de brigadieri, ingineri și directori din gospodăriile de stat, șefi de brigăzi de tractoare din S.M.T.-uri care lucrează pe loturile de 5.000 kg porumb boabe la ha, președinți de gospodării agricole colective, activiști de partid și sindicali etc. din raioanele Urziceni, Slobozia, Lehliu, Călărași și Fetești.

Au fost de asemenea prezenți tov. Ion Șerban, secretar al C.C. al Uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, și Constantin Țambală, membru în biroul executiv al Consiliului regional al sindicatelor Bucureșit.

Cu acest prilej, a avut loc în această gospodărie și un valoros schimb de experiență privind cultura porumbului. Tov. Iordache Șerbănescu, directorul gospodăriei, a expus pe larg, în fața participanților, metodele de muncă folosite pentru realizarea celor 5.345 kg de porumb boabe la ha în condiții de neirigare, precum și măsurile luate în vederea obținerii, în acest an, a 5.500 kg porumb boabe la ha pe toate cele 800 ha însămînțate cu această plantă.

După ce a arătat rolul important pe care îl au amplasarea culturii, arătura adîncă (35—40 cm), fertilizarea solului, folosirea unor semințe mai productive și însămînțarea la timpul optim, în sporirea producției la ha, — tov. I. Șerbănescu a insistat asupra lucrărilor de întreținere a culturii porumbului. Directorul gospodăriei Ion Roată a arătat, de exemplu, că la 3—5 zile după însămînțare s-a grăpat întreaga suprafață cu grapa reglabilă pentru spargerea crustei și distrugerea buruienilor încolțite. Cînd plantele au ajuns la 2-3 frunze s-a dat cu sapa rotativă, lucrarea respectivă contribuind în prima fază de dezv[illegible] la o creștere mai viguroasă a pl[illegible]lor de porumb, prin afînarea stra[illegible]lui superficial și distrugerea buruienilor.

Experiența proprie a dovedit colectivului de muncă al gospodăriei că primul prășit mecanic trebuie făcut cînd plantele au 4-5 frunze, iar al doilea, al treilea și al patrulea la interval de 8-10 zile. Ultimele trei prașile mecanice sînt urmate de prașile manuale pe rînd. O grijă deosebită trebuie să se acorde adîncimii la care se execută prașilele. Astfel, prima prașilă se va face mai adînc, iar ultima mai la suprafață. O dată cu prima prașilă manuală se face și răritul, lăsîndu-se la fiecare cuib cîte o singură plantă, cea mai bine dezvoltată. (Întreaga suprafață s-a semănat în cuiburi).

În cadrul schimbului de experiență au luat apoi cuvîntul mai mulți invitați care au împărtășit din experiența lor în obținerea de producții mari de cereale la ha, luîndu-și totodată angajamentul să obțină în acest an peste 5.000 kg. porumb boabe la ha pe întreaga suprafață cultivată în condiții de neirigare.

V. CAZACU

PĂȘUNILE – importantă sursă de sporire A BAZEI FURAJERE

Realizarea sarcinilor privind creșterea numărului de animale precum și sporirea productivității lor, este condiționată în mod nemijlocit de dezvoltarea considerabilă a bazei furajere. In raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale s-a arătat, printre altele, că **„Cea mai ieftină resursă de furaje este suprafața de peste [illegible].000.000 hectare CU PAȘUNI SI FINEȚE, care reprezintă aproape 30 la sută din suprafața agricolă a țării... Țărănimea noastră a prețuit totdeauna pășunile, pentru că ele asigură animalelor timp de 5-6 luni de zile pe an nutrețuri bogate în substanțe hrănitoare, dau posibilitatea să se obțină cantități mari de lapte, carne și lînă la un preț de cost scăzut".**

In pagina de față ne vom ocupa de cîteva probleme privind măsurile tehnico-organizatorice luate în unele unități în scopul sporirii producției de masă verde și fîn pe pășunile de munte.

Pe pășunile și fînețele de munte – lucrări cît mai adecvate

În tot lanțul Carpaților precum și în munții Apuseni, pe lîngă pădu[...] de fag și rășinoase, care imprimă aspectul caracteristic tuturor regiunilor montane, există suprafețe întinse de fînețe și pășuni, care se întind pînă pe culmile cele mai inalte, dincolo de limita superioară a pădurilor. Dacă ne gîndim numai la faptul că ele ocupă o suprafață de aproximativ 1.400.000 ha ne putem da seama de importanța lor economică și de rolul deosebit pe care îl au ca bază pentru creșterea animalelor. Peste 70 la sută din totalul nutrețurilor consumate de animale in regiunile de munte, se asigură din producția pășunilor și fînețelor naturale.

Datorită reliefului accidentat, precum și faptului că sînt situate la depărtări mari de așezările omenești, marea majoritate a pajiștilor de munte sînt folosite pentru pășunat, cu diferite specii de animale, dar în special cu oi. Pentru fîn, sînt rezervate suprafețe mult mai restrînse, de obicei în apropierea satelor și pe terenuri mai fertile, dar și acestea sînt pășunate, primăvara înainte de urcarea turmelor la munte și toamna, cînd coboară.

In raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale se subliniază, printre altele, că „Este necesar să se pornească cu toată hotărîrea la acțiunea de sporire considerabilă a producției de furaje pe pășuni și fînețe, prin lucrări simple de curățire și reînsămînțare cu ierburile cele mai valoroase, fertilizarea cu îngrășăminte naturale și, pe măsura posibilităților, cu îngrășăminte minerale".

Ținînd cont de condițiile naturale care determină atît productivitatea pășunilor de munte, cît și eficacitatea diferitelor măsuri de îmbunătățire, pășunile din zona pădurilor trebuie considerate și tratate în mod cu totul distinct, față de cele din golurile de munte, situate deasupra limitei naturale superioare a pădurilor.

În zona pădurilor există condiții favorabile pentru creșterea unor ierburi valoroase. De aceea în această zonă se găsesc pășuni mult mai bune și cu posibilități mult mai mari de sporire a producției decît în golurile de munte, unde, din cauza condițiilor vitrege de climă și sol, cresc ierburi mai puțin productive, iar posibilitățile de sporire a producției sînt mai puțin eficace, mai costisitoare și mai greu de aplicat. Din aceste motive, atenția trebuie îndreptată spre pășunile din zona pădurilor. Dar chiar și în cadrul acestei zone, diferitele măsuri trebuie aplicate în primul rînd acolo unde ele dau cel mai mare randament.

De asemenea, trebuie să mai ținem seama că pășunile din zona păduroasă sînt situate pe terenuri ocupate altădată de păduri, prin distrugerea cărora au putut lua ființă actualele pășuni ; acestea mai păstrează încă urmele pădurilor de altădată (prezența de cioate, arbori doboriți, mușuroaie, arborete rămase în picioare sau regenerate pe cale naturală).

În afară de aceasta, datorită neaplicării decît pe suprafețe cu totul restrînse a unor măsuri de sporire a producției, precum și datorită unui sistem nerațional de folosire a lor, în vegetația acestor pășuni au ajuns să se înmulțească unele buruieni și plante puțin valoroase, cum este țeposica (Nardus stricta) care a ajuns să ocupe suprafețe intinse.

Pe baza datelor obținute în lucrările experimentale, cît și in producție, rezultă că cele mai potrivite măsuri pentru sporirea producției din această zonă sînt următoarele : pentru punerea în valoare a pășunilor ocupate de vegetație lemnoasă, resturi lemnoase, mușuroaie etc. trebuie aplicate în primul rînd lucrări de curățire a acestora, care, pe de o parte, vor mări suprafața pășunabilă, iar pe de altă parte vor crea condiții pentru creșterea și inmulțirea unor specii valoroase de ierburi.

Pentru a grăbi reinierbarea acestor suprafețe este necesar ca ele să fie suprainsămînțate cu un amestec de graminee și leguminoase. În acest mod se pot obține pășuni de înaltă productivitate, care pot fi pășunate chiar în al 2-lea an de la supraînsămînțare. Astfel în munții Căliman, prin aplicarea acestor măsuri, s-au obținut producții între 24.000—34.000 kg masă verde la ha (în medie pe 3 ani).

Pe terenurile deja reinierbate și cu o vegetație ierboasă încheiată, cea mai importantă măsură pentru sporirea producției și îmbunătățirea compoziției floristice, o constituie aplicarea de îngrășăminte minerale și organice. Din cauza precipitațiilor abundente, solurile de munte sînt în general sărace in substanțe nutritive. Din această cauză fără aplicarea de îngrășăminte nu se pot obține producții mari, chiar pe pășunile cu o vegetație valoroasă.

Dintre îngrășămintele minerale cele mai eficace sînt îngrășămintele azotate, care dau cele mai mari sporuri și care trebuie aplicate anual. În scopul obținerii unui nutreț bogat în săruri minerale, precum și pentru menținerea unei compoziții bune a vegetației care să conțină mai multe leguminoase, este necesar să se aplice și îngrășăminte de fosfor și potasiu, măcar o dată la doi ani.

În felul acesta producția actuală a pășunilor de munte, care este în jur de 4.000—5.000 kg iarbă la ha, poate fi sporită in viitorii 2—3 ani la 10.000—15.000 kg iarbă la hectar.

Dintre îngrășămintele organice, efectul cel mai bun, atit in ce privește sporirea producției, cît și schimbarea favorabilă a compoziției floristice, îl are sistemul de îngrășare prin tîrlire. În același timp, el reprezintă sistemul cel mai puțin costisitor și ușor de aplicat la munte. Tîrlirea trebuie însă organizată astfel incit ocoalele să fie mutate în mod regulat la 2—3 zile pe pășunile cu o vegetație mai valoroasă și la 4—5 zile pe cele unde se găsește multă țeposică. În jurul saivanelor sau locurilor de adăpostire a animalelor nu trebuie neglijată nici pregătirea bălegarului și folosirea lui pe pășuni.

De o deosebită importanță pentru sporirea producției pășunilor de munte și folosirea lor cît mai rațională este și organizarea pășunatului. Repartiția animalelor trebuie să se facă în funcție de producția pășunii, combinîndu-se pășunatul aceleiași parcele cu mai multe specii de animale, fie succesiv în același an, fie la 1—2 ani, astfel ca să se evite efectele unilaterale a pășunatului cu aceeași specie de animale și să se realizeze o folosire cît mai completă a ierbii.

Ing. VASIU VIOREL
șef de laborator
I.C.A.

● Organizarea rațională a pășunatului sporește productivitatea pășunii cu 30—40 la sută.

● *In lunile de vară, vacilor de lapte și boilor de muncă le sînt necesare zilnic în medie, la fiecare, cîte 60 de kg de nutreț verde. Tineretului taurin de la 2 la 3 ani cîte 45—50 de kg, celui între 1—2 ani cîte 30—35 kg, iar tineretului taurin sub 1 an cîte 15—20 kg nutreț verde de fiecare. Oile, berbecii și batalii au nevoie zilnic fiecare de cîte 8 kg de nutreț verde, tineretul ovin de peste 1 an de cîte 7 kg. fiecare, iar cel sub un an de cîte 6 kg de nutreț verde.*

● La organizarea pășunatului rațional trebuie să se țină seama de speciile de animale, starea lor de gestație și de calitatea pășunilor. Cea mai bună pășune trebuie rezervată vacilor în lactație și tineretului taurin. Cea mai apropiată pășune de centrul gospodăriei de stat sau gospodăriei colective, trebuie rezervată animalelor în gestație.

In raionul Ciuc

Valorificarea pășunilor naturale — preocupare de seamă a colectiviștilor

În raionul Ciuc, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, există peste 44.000 de ha de pășune naturală. Datorită lipsei de preocupare a regimului burghezo-moșieresc, o parte însemnată din aceste pajiști minunate a fost invadată de brădet și ienuperi, ajungînd la o totală degradare.

O dată cu trecerea la colectivizarea agriculturii, sub îndrumarea organelor locale de partid și de stat, în majoritatea comunelor din raionul Ciuc au fost luate măsuri pentru recuperarea pășunilor. Astfel pină în prezent au fost puse în valoare peste 12.000 de ha. de terenuri degradate.

De asemenea, în ultimii ani gospodăriile agricole colective și-au construit pe pășuni numeroase grajduri de vară, saivane etc. În prezent se efectuează în unele gospodării construirea unor stîne portabile din panouri, ceea ce va permite ca oile să stea un anumit număr de zile pe o suprafață de pășune, efectuindu-se in acest fel un pășunat rațional, cît și ingrășarea pășunei respective prin tîrlire.

Una din măsurile luate de colectiviști pentru ridicarea producțiilor pe pășune a fost acțiunea de supraînsămînțare cu semințe de ierburi aclimatizate. Sub îndrumarea specialiștilor din raion s-au înființat 2 loturi semincere la o altitudine de 650 m și un alt lot semincer la altitudinea de 1.250 m. Pe aceste loturi s-au produs in ultimii ani zeci de tone de semințe de ierburi ca : timoftica, coada-vulpii, trifoi alb, ghizdei, sparcetă și păiuș de livezi. Avînd la indemînă semințe aclimatizate, colectiviștii din raionul Ciuc au efectuat numai in acest an supraînsămînțări pe o suprafață de circa 450 de ha, mărind în acest fel gradul de îmbunătățire floristică a pășunilor.

În afară de lucrările de supraînsămînțări, se acordă o mare atenție lucrărilor de fertilizare a pășunilor în vederea sporirii productivității lor. Astfel, colectiviștii din comuna Sîntimbru au efectuat fiecare cîte 3 zile de muncă patriotică la acțiunea de fertilizare și curățire a pășunii. Ei au defrișat peste 60 de ha de pășune și au aplicat cîte două tone de gunoi de grajd de fiecare animal mare întreținut pe pășune. Ca urmare, producția de masă verde la ha s-a dublat. De asemenea, colectiviștii din comuna Cîrța, au strîns peste 100 de tone de piatră calcaroasă de pe pășune, au ars-o in cuptoare speciale de var și sub formă de praf, au împrăștiat-o ca amendament pe intreaga suprafață curățită.

Aplicarea amendamentelor cu var făcută în anul trecut în majoritatea gospodăriilor colective a dus la îmbunătățirea compoziției floristice a pajiștilor, la sporirea producției de masă verde și fîn la ha, fiind continuată cu succes și în acest an.

Rezultatele obținute pe loturile demonstrative de la punctul Terko Hăgimaș pe care s-au aplicat cîte 3.000 de kg de var, 300 de kg de azotat de amoniu, 300 de kg de superfosfat și 70 de kg de sare potasică la ha și unde s-au obținut în medie cîte 30.000 de kg masă verde la ha dovedesc rezervele imense care există în acest raion pentru sporirea necontenită a cantității de masă verde la ha.

P. ZBÎRLEA

● Pășunarea trebuie organizată în 6—8 parcele, iar pășunatul pe o parcelă nu trebuie să dureze mai mult de 5—6 zile, astfel ca pe aceeași suprafață pășunată animalele să aibă posibilitatea de a reveni după 30—35 de zile, perioadă în care pășunea s-a refăcut.

● Pentru prevenirea bolilor este necesar a se evita pășunarea animalelor pe terenuri mlăștinoase și pe acele pășuni pe care au crescut buruieni otrăvitoare.

Pășunile gospodăriei agricole colective din comuna Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara, sînt bine întreținute, așa cum se vede în fotografie — asigurînd vacilor de lapte iarbă din belșug.

Sîntem hotărîți să îmbunătățim producția de furaje pe pășuni și fînețe

Aproape 60 la sută din suprafața gospodăriei de stat Rîșnov este ocupată cu pășuni și fînețe naturale. Mai precis, gospodăria posedă 1.356 de ha de pășune naturală și 736 ha de fînețe, care se intind de la poalele Bucegilor spre pîrîul Rece, pînă în apropierea Predealului.

Avînd pășuni și fînețe suficiente, gospodăria a dezvoltat în ultimii ani in mod corespunzător și sectorul zootehnic, ajungînd astăzi la peste 1.000 capete taurine și 7.000 de ovine. Numărul animalelor este în continuă creștere. Aceasta ne-a obligat să trecem la luarea unor măsuri energice care să ne asigure sporirea producției de masă verde pe pășunile naturale.

Luptînd pentru traducerea în viață a Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., de a obține cel puțin 10.000 de kg de masă verde la ha., conducerea G.A.S. Rîșnov, sub îndrumarea organizației de partid, și-a întocmit încă de anul trecut, un plan de măsuri privind acțiunea de refacere a pășunilor și fînețelor naturale.

Astfel, încă din toamnă noi am trecut la îngrășarea a 120 de ha de pășune aflate la poalele Bucegilor, iar în primăvară, pe o suprafață de 50 de ha, s-au aplicat 1.000 tone de bălegar bine fermentat. Pe altă tarla, în suprafață de 200 de ha, s-au împrăștiat îngrășăminte chimice, administrîndu-se cîte 200 de kg de superfosfat la ha. De asemenea, o suprafață de 50 de ha a fost îngrășată prin tîrlire, revenind în medie cîte 2 tone de îngrășăminte la ha.

In același timp, am efectuat lucrări de fertilizare pe o parte din fînețe. Astfel, pe 30 de ha au fost aplicate amendamente calcaroase, pe 20 de ha s-a împrăștiat urină, iar pe 150 de ha s-a administrat superfosfat.

În această primăvară am executat lucrări de grăpare pe o suprafață de circa 800 de ha de pășune și fînețe. Paralel cu acțiunile de fertilizare s-au executat lucrări de curățire a pășunilor de mărăcini și mușuroaie, arderi de martoane etc.

Anul acesta, sub îndrumarea specialiștilor de la I.C.A., am organizat cîte un lot experimental în suprafață de 35 de ha de pășune și 25 de de ha de fînețe. Aceste loturi au fost fertilizate cu cîte 300 de kg de azotat de amoniu, 300 de kg de superfosfat și 100 de kg de sare potasică la ha, fiind totodată supraînsămînțate cu sămînță de ghizdei, trifoi alb și alte ierburi.

Experiența acumulată pînă în prezent ne-a arătat că pe pășunile îngrijite gospodăria noastră poate obține ușor 10.000 de kg de masă verde la ha. Anul trecut, în condițiile secetei excesive din vară, noi am obținut pe unele suprafețe 8.000-9.000 de kg de masă verde la ha.

Faptul că producția medie de masă verde și fîn la ha este încă sub posibilități în gospodăria noastră, este și o urmare a planificării birocratice a fondurilor pentru întreținerea pășunilor, planificare pe care o făceau organele fostului Departament Gostat. Din această cauză, în fiecare an am fost puși în imposibilitate de a lupta împotriva invaziei arboretului, care a dus în mod cert la degradarea unor pășuni, la diminuarea producției de masă verde la ha.

Pentru a pune în valoare întreaga suprafață de peste 2.000 de ha de pășuni și fînețe naturale, pe lîngă priceperea și capacitatea noastră de muncă, este necesar a avea și sprijinul forurilor noastre tutelare. Considerăm că merită a fi luată în studiu posibilitatea dotării gospodăriilor de stat și colective care au pășuni de munte cu fierăstraie mecanice care să ne permită sporirea productivității muncii și reducerea cheltuielilor de producție la lucrările de defrișări care necesită prea multă forță de muncă.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat Rîșnov au toate posibilitățile să îmbunătățească starea pășunilor naturale, contribuind la sporirea producției de masă verde și fîn la ha, asigurînd animalelor o furajare corespunzătoare.

VASILE CIOACĂ
directorul G.A.S. Rîșnov
regiunea Brașov

Cel puțin 8.000 kg masă verde la ha

Mai bine de 640 de ha cu pășuni posedă gospodăria noastră. Totodată, fînețele naturale — inclusiv cele din zona de munte — se întind pe 1.200 de hectare.

In primii doi ani de existență ai gospodăriei, noi n-am acordat atenția ce se cuvenea acestor mari bogății naturale, mulțumindu-ne cu veniturile pe care le obțineam din cultura cerealelor, a plantelor tehnice, din legumicultură și din produsul livezilor ce ocupă 230 hectare.

Experiența gospodăriilor agricole fruntașe ne-a demonstrat însă că, avînd suprafețe atît de mari de pășuni și fînețe, putem să dezvoltăm cu succes creșterea animalelor. Am început astfel să cumpărăm mai multe vaci de lapte, oi și porci — și, paralel cu această acțiune, să trecem la îmbunătățirea pășunilor.

Foarte mult am avut de învățat, îndeosebi din lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din luna aprilie a acestui an, la care am avut fericirea să participăm și noi. În raportul prezentat la sesiune, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat, între altele, că cea mai ieftină sursă de furaje o constituie pășunile și fînețele.

La înapoierea în gospodărie, în cadrul unei adunări a colectiviștilor, le-am arătat cele subliniate de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și anume că pășunile „...ASIGURĂ ANIMALELOR TIMP DE 5—6 LUNI DE ZILE PE AN NUTREȚURI BOGATE ÎN SUBSTANȚE HRĂNITOARE, DAU POSIBILITATEA SĂ SE OBȚINĂ CANTITĂȚI MARI DE LAPTE, CARNE ȘI LÎNĂ LA UN PREȚ DE COST SCĂZUT".

În anul trecut, de pe pășuni noi n-am obținut mai mult ca 3.500-4.000 kg de masă verde la hectar, iar de pe fînețe numai cîte 1.000—1.100 kg de fîn la hectar. Aceasta din cauză că nu s-au executat cu grijă, potrivit unor măsuri speciale, lucrări de întreținere și de refacere a acestor pășuni și fînețe.

De data aceasta, colectiviștii noștri au trecut cu entuziasm la lucru, cu atît mai mult cu cît efectivele de animale au crescut în ultimul timp în mod simțitor și ele au nevoie de cantități mai mari de iarbă în timpul verii.

În perioada de la 4 la 13 mai, în gospodăria noastră au fost mobilizați sute de tineri, inclusiv pionieri, și vîrstnici, să lucreze la curățirea pășunilor. Lucrările de curățire s-au efectuat în primul rînd pe cele 100 ha de la punctul Brădet, pe 80 ha din satul Rotarea, pe 80 ha din satul Valea Anei și pe 100 ha din cătunul Zapodi Gresia.

Pe locurile unde specialiștii ne-au indicat că la suprafața solului există un strat de pămînt fertil mai gros, grămezile de mărăcinișuri și tufișuri au fost arse, iar pe locurile unde ni s-a indicat că nu există acest strat, le-am încărcat în căruțe și le-am transportat spre a nu dăuna, prin ardere, creșterii ierbii. De asemenea, s-a executat distrugerea mușuroaielor, nivelîndu-se bine terenul în urma acestei operații și supraînsămînțîndu-se cu ierburi parcelele respective.

Foarte mult s-a muncit în ultimele două săptămîni în vederea înlăturării consecințelor excesului de apă de pe unele pășuni. În locurile unde s-au găsit mici izvoare de apă, s-au folosit în acest scop cleionaje din piatră sau țăruși mari, în jurul cărora s-au prins mărăcinișuri spre a se opri eroziunea solului.

Pe parcelele de pășune de munte, unde procesul de eroziune e mai avansat, existînd ogașe și ravene, acestea au fost în multe locuri căptușite cu fascine prinse de sol cu niște pari cu cioc, iar printre fascine s-au pus paie. Ne-am propus ca pe viitor să folosim în asemenea cazuri drenuri din piatră pentru a forma canale de scurgere a apei.

În vederea îngrășării pășunilor prin tîrlire, în primăvara aceasta s-a început acțiunea respectivă pe terenurile de la Valea Telului.

În sfîrșit, socotim că merită a fi subliniat și faptul că începînd din acest an noi aplicăm pășunatul rațional în care scop pășunile au fost împărțite în parcele de cîte 15 ha.

Prin lucrările de îmbunătățire a pășunilor, noi ne-am propus ca anul acesta să obținem cel puțin cîte 8.000 kg masă verde la hectar pe pășuni și cîte 1.600 kg. fîn la ha de pe fînețele naturale.

Prof. OPREA ANGHEL
președinte
și **ing. DUMITRU BREBENEL**
gospodăria agricolă colectivă „1 Mai"
din comuna Starchiojd — regiunea
Ploiești

La gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din comuna Bălcaciu, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, pășunatul vitelor se face în mod rațional, repartizîndu-li-se prin rotație parcelele necesare.

Rezultate bune în sporirea producției de masă verde pe masivul Rarău

Cantonul pastoral de pe masivul Rarău a intrat în cel de-al 3-lea an de activitate.

În acest interval a fost executată, sub îndrumarea specialiștilor, o serie de lucrări menite să ducă la îmbunătățirea pășunilor alpine. Astfel, în afară de aplicarea de îngrășăminte minerale pe o suprafață de 80 de ha, pe care s-au administrat 16.000 kg azotat de amoniu — în anul 1961 s-au făcut supraînsămînțări cu specii valoroase de ierburi, cum sînt păiușul roșu, și ghizdeiul pe o suprafață de 10 ha.

În colaborare cu Institutul Agronomic din Iași și cu stațiunea experimentală agricolă Suceava, Cantonul a urmărit în planul său tematic de cercetări : studiul și inventarierea pășunilor (cartarea tipologică a pășunilor naturale), dezvoltarea producției de ierburi și recoltarea de semințe din flora spontană, înmulțirea semințelor de ierburi ; în acest scop au fost create cîmpuri experimentale.

Pe lîngă acestea au fost cercetate totodată eficiența îngrășămintelor minerale și a amendamentelor cu var, precum și acțiunea prelungită a acestora.

În scopul cunoașterii speciilor de plante care alcătuiesc asociația floristică din zona de activitate a Cantonului, s-au recoltat circa 600 exemplare de plante din diferite specii — pentru ierbar, care au fost trimise I.C.A. Iași, spre determinare.

În vederea obținerii de semințe din flora spontană s-au creat rezervații în mai multe puncte, de unde s-au recoltat semințe pentru înmulțirea și cercetarea valorii lor culturale.

Trebuie arătat, de asemenea, că în raza Cantonului au fost luate măsuri pentru îmbunătățirea pășunilor în suprafață totală de peste 400 ha, răspîndite atît pe teritoriul raionului Cîmpulung, cît și pe pășunile de munte din raionul Vatra Dornei.

Pe aceste șantiere s-au executat lucrări de defrișare a arboretului dăunător, eliberarea de pietre și martoane, scoatere de cioate, distrugerea mușuroaielor înțelenite etc.

Rezultatele experimentale obținute pînă în prezent sînt îmbucurătoare. Îngrășarea pășunilor a ridicat productivitatea lor, atît calitativ cît și cantitativ, mărind masa vegetală și conținutul ierbii în substanțe albuminoase și substanțe minerale necesare sporirii producției animale.

În urma cercetărilor făcute, au fost desprinse concluzii interesante în ce privește aplicarea îngrășămintelor minerale și a amendamentelor cu var.

Din studiul efectuat în anii 1960-1961 pe pășunea „Hăgimiș" rezultă că cele mai mari producții s-au realizat pe parcelele pe care s-au aplicat 400 kg azotat de amoniu și 300 kg superfosfat la ha, și anume 15.730 kg masă verde la ha, față de 7.900 kg pe parcela-martor, neîngrășată.

În ceea ce privește efectul prelungit al îngrășămintelor și amendamentelor, parcela pe care s-a aplicat combinația de 400 kg azotat de amoniu, 300 kg superfosfat, 120 kg sare potasică și 2.000 kg var la ha, a dat în al doilea an cele mai bune rezultate. (12.200 kg față de 6.700 lot-martor, ceea ce reprezintă un spor de 82 la sută).

Din punct de vedere al sporului de producție pe kg de îngrășămînt, cele mai bune rezultate s-au obținut, atît în primul cît și în al doilea an de experimentare, în variantele cu combinații de azot și fosfor, fapt care a făcut să crească simțitor procentele de graminee și leguminoase, în dauna speciilor nevaloroase.

S-a ajuns astfel la concluzia că pentru modificarea compoziției floristice (prin aplicarea de îngrășăminte, supraînsămînțări, grăpări etc) este absolut necesar ca, mai întîi sau paralel, să se schimbe reacția solului, prin aplicarea amendamentelor cu var, pentru a crea condiții favorabile dezvoltării bacteriilor ce trăiesc în simbioză cu plantele leguminoase.

În ceea ce privește sporul producției de lapte și carne realizat la animalele pășunate pe terenurile experimentale, cu toate condițiile atmosferice neprielnice (anul 1961 fiind secetos) s-a obținut o producție medie zilnică de lapte de 9—10 litri pe cap de vacă furajată.

Colectivul de cercetare care colaborează la lucrările de pe masivul „Rarău" a luat din timp măsuri pentru buna desfășurare a activității pe anul 1962. Astfel, se vor face cercetări privind cele mai eficiente mijloace de combatere a unor plante dăunătoare pășunilor, cum sînt părul porcului, feriga, afinetul, mușchii de pămînt ș.a.

În scopul bunei desfășurări a activității s-au întreprins o serie de acțiuni gospodărești : electrificarea Cantonului, construirea unui drum de acces, îmbogățirea laboratorului cu reactivi și aparatura necesară unor analize chimice etc.

Prin rezultatele obținute pînă acum la Cantonul pastoral de pe masivul „Rarău", precum și prin cercetările ce se vor executa în continuare în acțiunea de îmbunătățire a pășunilor naturale, se va putea aduce o contribuție însemnată la realizarea sarcinilor trasate de documentele de partid în direcția îmbunătățirii continue a pășunilor naturale.

ARTEMIZA IGNATESCU
corespondent

Valuri de proteste împotriva experiențelor nucleare

Oamenii cărora le este scumpă viața și munca pașnică sînt profund indignați de reluarea de către S.U.A. a experiențelor nucleare în atmosferă.

Aceste experiențe au fost pregătite cu mult înainte de efectuarea lor. În decembrie 1961, bunăoară, la consfătuirea de pe insulele Bermude, președintele Kennedy și primul ministru Macmillan au căzut de acord în privința efectuării în comun a experiențelor nucleare. În acest scop Anglia a pus la dispoziție insula Christmas, obținînd în schimb posibilitatea de a folosi pentru exploziile sale nucleare poligoanele americane din statul Nevada.

Insula Christmas, cu o suprafață de 91 kilometri patrați, în raza căreia Statele Unite efectuează experiențe nucleare de la data de 25 aprilie a.c., este situată în centrul Oceanului Pacific. Această insulă a fost proclamată proprietate a coroanei britanice în anul 1888, iar 30 de ani mai tîrziu Anglia a inclus-o din punct de vedere administrativ în colonia formată din insulele Gilbert și Ellice. Săracă în vegetație, insula Christmas era populată pînă în ajunul celui de-al doilea război mondial numai de 47 de oameni. După terminarea acestui război, Anglia a transformat-o într-un poligon nuclear, construind acolo clădiri speciale pentru cîteva mii de oameni, puțuri pentru aparataj și două piste de decolare și aterizare. În 1957 și 1958, Anglia a experimentat pe insula Christmas o serie de dispozitive nucleare britanice; acum, potrivit ordinului dat de președintele Statelor Unite, au loc pe insulă experiențele nucleare americane.

Reluarea de către S.U.A. a experiențelor nucleare în atmosferă a stîrnit în toată lumea valuri de proteste. În Statele Unite, de pildă, mii și mii de americani de rînd din toate colțurile țării intensifică campania de protest împotriva experiențelor nucleare care se efectuează pe insula Christmas. În prezent, în portul San Francisco se fac ultimele pregătiri în vederea plecării în larg a navei „Everyman" cu destinația regiunea insulei Christmas. Această călătorie reprezintă o acțiune de protest împotriva experiențelor nucleare americane. Totodată, în trei regiuni diferite ale Statelor Unite, au început „marșuri pentru pace", participanții la aceste marșuri intenționînd să sosească în același timp la Washington în ziua de 22 iunie. „Marșurile pentru pace" nu constituie singurul mijloc de luptă al adversarilor exploziilor nucleare. În diferite orașe ale Statelor Unite — după cum arată ultimele știri — au loc demonstrații de protest, se organizează pichete în jurul instituțiilor oficiale, se difuzează manifeste în care se spune, printre altele: „Noi, studenții, scriitorii, industriașii, veterani ai războiului, gospodinele, sîntem uniți în aceeași părere — să se pună capăt chiar acum experiențelor nucleare".

De curînd, 10.000 de țărani, păstori, intelectuali, studenți, femei, din Sardinia, au participat la marșul pentru pace ce a avut loc la Cagliari. Referindu-se la acest marș, ziaristul italian Giorgio Pastore a arătat într-o corespondență din Roma: „Niciodată n-a cunoscut Cagliari o manifestație atît de uriașă, atît de solemnă și în același timp entuziastă. S-ar putea pune întrebarea: de ce tocmai în Sardinia s-a declanșat o asemenea mișcare de proporții? Poate că nicăieri în Italia nu se întîlnește o aglomerare de baze pentru rachete ale N.A.T.O., poligoane, aerodroame, ca în această insulă. Flota militară americană desfășoară aici manevre de război și tot aici își fac instruirea piloții militari vest-germani". Este limpede că cei 10.000 de participanți la marșul păcii au protestat energic împotriva acestor stări de lucruri. Puternica manifestație de la Cagliari este în același timp un răspuns de condamnare a reluării experiențelor nucleare de către Statele Unite. În zilele care urmează, sindicatele, partidele politice și organizațiile studențești din Italia pregătesc alte zeci de manifestații împotriva experiențelor nucleare, pentru pace și dezarmare.

În Japonia, Norvegia, Germania occidentală și în numeroase alte țări, au loc, de asemenea, mitinguri de protest împotriva experiențelor nucleare. Pretutindeni, popoarele lumii condamnă cu mînie cursa înarmărilor și pe aceia care, lipsiți de simțul răspunderii, se joacă într-un mod atît de criminal cu soarta omenirii. Popoarele cer cu tot mai multă hotărîre încetarea experiențelor cu arma nucleară, încetarea cursei înarmărilor, înfăptuirea dezarmării generale și totale, pentru ca asupra omenirii să nu se mai abată nici o nenorocire.

RADU SANDU

Lupta eroică a Omanului continuă

Cea de-a 16-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a condamnat agresiunea Angliei împotriva Omanului. În rezoluția ei era recunoscut dreptul acestei țări arabe la libertate și independență și era relevată necesitatea lichidării regimului de ocupație. De atunci au trecut patru luni, dar starea de lucruri nu s-a modificat cu nimic. Asupra orașelor și satelor, asupra așezărilor triburilor nomade continuă să cadă bombe aruncate de avioanele „civilizatorilor" britanici. (Situat în partea de sud-est a peninsulei arabe, imamatul Oman ocupă o suprafață de 212.400 km. p. și are o populație de 550.000 locuitori. Principala ocupație a locuitorilor o constituie cultura curmalilor, a viței de vie, precum și a cerealelor și legumelor. Triburile omane cresc cămile, acestea constituind aproape unicul mijloc de transport).

Deși cotropitorii englezi au fost nevoiți să încheie în 1920 un tratat prin care se recunoștea suveranitatea imamatului, în 1955, folosindu-se de sultanul unui mic principat învecinat, Maskat, colonialiștii britanici au organizat o nouă invazie a acestui teritoriu.

„Lupta care se dă pe cîteva mile pătrate de nisip, scria nu de mult ziarul londonez „Sunday Express", afectează în mod esențial interesele Angliei. Este lupta pentru petrol și influență în Orientul Mijlociu". Cam în același timp, ziarul american „New York Herald Tribune" scria și el: „Omanul înseamnă acces la petrol". Aceste două extrase dau cheia pentru înțelegerea evenimentelor care se petrec în Oman, în partea de sud-est a peninsulei Arabia. Bogățiile petroliere ale Omanului nu lasă în liniște pe monopoliștii din Anglia și Statele Unite. Imamul Omanului, Haleb Ben Ali, a refuzat să acorde monopolurilor engleze și americane dreptul de a exploata zăcămintele petrolifere din țară și a cerut ca aceste monopoluri să se care acasă. El a declarat că „petrolul din Oman aparține locuitorilor Omanului și nu rechinilor imperialiști". Aceasta a alarmat serios pe regii petrolului, mai cu seamă că ordinul guvernului englez de a suprima printr-o lovitură rapidă rezistența poporului din Oman a dat greș (De șapte ani patrioții omanezi duc o luptă dîrză împotriva colonialiștilor). Cercurile monopoliste din Statele Unite au sărit în apărarea celor engleze. Ele au venit în apărarea partenerilor lor britanici, nu din dragoste față de aliații englezi ai Americii din blocurile agresive N.A.T.O. și C.E.N.T.O. Cercurile monopoliste americane se tem ca nu cumva refuzul imamului Haleb Ben Ali de a pune la dispoziția societăților engleze și americane concesiunea asupra petrolului din Oman, lupta poporului acestei țări pentru independență să nu servească ca exemplu demn a fi urmat de popoarele din Kuweit, Qatar, Arabia Saudită unde magnații de peste ocean stăpînesc și jefuiesc bogățiile. Teama pentru soarta bogățiilor petrolifere, teama de a pierde aproximativ două miliarde și jumătate de dolari de profituri anuale de pe urma jefuirii bogățiilor din Orientul Arab — iată ceea ce îi face pe monopoliști să-și dea mîna pentru reprimarea luptei de eliberare a poporului din Oman.

După ce au împărțit petrolul, imperialiștii din S.U.A. și Anglia împart de asemenea și răspunderea pentru agresiune. Ei nu țin seama însă de faptul că soarta locuitorilor Omanului nu mai depinde astăzi de dorința Londrei și Washingtonului. Poporul din Oman nu a îngenuncheat în fața colonialiștilor. El continuă să le opună o rezistență dîrză. Apărîndu-și dreptul de a dispune de soarta sa, Omanul a cerut ajutor O.N.U. Agresiunea imperialistă împotriva Omanului a stîrnit indignarea legitimă a popoarelor. Cererea Omanului s-a bucurat de sprijinul deplin al Uniunii Sovietice, al celorlalte țări socialiste și al altor țări iubitoare de pace, ceea ce a făcut ca, la O.N.U., Omanului să i se recunoască dreptul la independență și să fie înfierată agresiunea imperialistă.

Imperialiștii încalcă însă în mod brutal această hotărîre și desfășoară mai departe atacurile împotriva imamatului. Victimă a poftei nesățioase de cîștig a afaceriștilor colonialiști, Omanul rezistă eroic hotărît să facă orice sacrificiu pentru a cuceri dreptul de a trăi liber și independent.

Întrecerile Spartachiadei de vară a tineretului în raioanele regiunii Suceava

De cîteva săptămîni s-a dat „startul" în întrecerile popularei competiții sportive, Spartachiada de vară a tineretului. Din nou, bazele sportive din orașele și satele patriei noastre cunosc freamătul și entuziasmul caracteristic marilor concursuri sportive de masă. În raioanele regiunii Suceava, deschiderea festivă a întrecerilor Spartachiadei de vară a prilejuit frumoase manifestări sportive, la care au participat numeroși tineri și tinere.

Pentru a afla unele amănunte în legătură cu această competiție, ne-am adresat tov. *Mihai Sprinceană*, vicepreședintele consiliului regional U.C.F.S. Suceava. Și iată ce ne-a declarat:

— De la început trebuie să subliniez că actuala ediție a Spartachiadei de vară, care cuprinde nu mai puțin de 11 discipline sportive, a fost primită cu un deosebit interes de tinerii de pe tot cuprinsul regiunii noastre. Încă din primele zile, pe listele participanților s-a înscris un număr însemnat de concurenți, dintre care, o mare parte pășesc acum pentru prima oară pe terenurile de sport. În planul de activitate întocmit de comitetul regional U.T.M. și consiliul regional U.C.F.S. s-a prevăzut ca în cadrul acestei competiții de masă să fie antrenați circa 100.000 de concurenți. Și față de interesul arătat pînă în prezent, sînt sigur că această cifră va fi realizată și poate chiar depășită.

Pentru buna desfășurare a concursurilor, s-au luat o serie de măsuri organizatorice eficiente. Astfel, după constituirea comisiei regionale de organizare a Spartachiadei, s-a întocmit un plan amănunțit de activitate pentru toată perioada cît vor avea loc concursurile. S-au format comisii pe ramuri sportive, din care fac parte antrenori, arbitri și profesori de educație fizică. Aceștia vor îndruma și sprijini buna desfășurare a concursurilor. O atenție deosebită am acordat activității de popularizare a întrecerilor sportive, pentru care s-au confecționat panouri, afișe, lozinci, fotomontaje. Regulamentul Spartachiadei a fost multiplicat și trimis în toate orașele și satele din regiune, unde este prelucrat cu membrii asociațiilor sportive.

Cu prilejul acestei populare competiții, în raioanele din regiunea noastră se vor organiza o serie de acțiuni importante. În primul rînd, menționez că s-au luat măsuri pentru organizarea unor centre de antrenament, care vor fi conduse de antrenori și instructori sportivi. [illegible] semenea centre de pregătire a ti[illegible] lor concurenți se vor organiz[illegible] raioanele Cîmpulung, Gura [illegible]orului, Vatra Dornei, Fălticeni, Rădăuți etc. — Apoi, o serie de echipe și sportivi fruntași din Suceava și din alte orașe din regiunea noastră se vor deplasa la sate, unde vor face în fața tinerilor colectiviști și mecanizatori, demonstrații de gimnastică, lupte, alergări, jocuri de volei, fotbal, handbal. În planul de activitate mai avem prevăzut să organizăm la sate o serie de concursuri populare de călărie, gimnastică, tir, atletism, cicloturism, concursuri de orientare turistică.

Desigur, aceste acțiuni vor contribui în mare măsură la dezvoltarea activității sportive din satele regiunii Suceava și la creșterea numărului de membri înscriși în U.C.F.S., la crearea de noi secți[illegible] ramuri sportive.

În încheiere, amintesc că în toate comunele și satele din regiune membrii asociațiilor sportive participă acum cu multă însuflețire la acțiunile de amenajare de noi baze sportive simple și reamenajarea terenurilor de sport existente. În acest scop s-au făcut 400 de planșe și schițe care au fost trimise la asociațiile sportive. Amenajarea bazelor sportive, despre care am amintit, va da posibilitate tinerilor din mediul sătesc să desfășoare o activitate sportivă mai intensă și în cele mai bune condiții.

S. SPIRIDON

Actualitatea internațională

Divergențe în sînul N.A.T.O.

Ultima sesiune N.A.T.O. care a avut loc la Atena, în pofida comunicatului de serviciu final proslăvind unitatea atlantică, a lăsat să se întrevadă existența unor divergențe între partenerii occidentali într-o serie de domenii. Amploarea lor poate fi sesizată dacă ne-am mulțumi numai să le enumerăm: alianța militară occidentală, piața comună economică vest-europeană, problema germană și a Berlinului occidental, raporturile politice între S.U.A. și Anglia, pe de o parte, și Franța și R.F.G., pe de altă parte.

Una din cauzele care au dus la actualele zdruncinări din sînul alianței atlantice — și care nu este negată de comentatorii de presă occidentali — este schimbarea raportului de forțe pe plan militar între S.U.A. și Uniunea Sovietică. Într-un articol apărut recent sub semnătura lui Michel Bosquet în **L'Express** se observa cu judiciozitate că N.A.T.O. a fost creat în perioada monopolului atomic american în vederea unui război nuclear agresiv împotriva Uniunii Sovietice, avînd ca obiectiv înghițirea țărilor socialiste din răsărit, inclusiv Republica Democrată Germană. Înzestrarea Uniunii Sovietice cu întregul potențial nuclear și cu cele mai perfecționate mijloace de transportare la țintă a armelor moderne a schimbat radical situația existentă înainte și a pus sub semnul întrebării însăși existența N.A.T.O.

În mod normal, luciditatea politică ar fi cerut puterilor occidentale o schimbare de optică în ceea ce privește cursa nebunească a înarmărilor nucleare, a bazelor militare din Europa și de pe alte continente, admiterea necesității dezarmării generale și totale ca unica posibilitate de salvare a omenirii de un cataclism nuclear.

În loc de alegere a unei asemenea alternative, singura rațională, în sînul puterilor occidentale au început să se manifeste divergențe asupra modului în care trebuie continuată cursa înarmărilor nucleare. S.U.A. ar dori să păstreze supremația atomică în cadrul alianței atlantice, înzestrînd celelalte state occidentale cu armament nuclear, sub control american, în timp ce Germania occidentală și Franța promovează ideea unei forțe nucleare independente a țărilor vest-europene. De aci și disputa între partizanii occidentali ai așa-ziselor „Europe integrate" (sub control american) și Europe a patriilor (cu preponderență franco-germană). Într-o conferință de presă ținută înainte cu cîteva zile, generalul de Gaulle a considerat că N.A.T.O. este depășită de evenimente și s-a pronunțat pentru înzestrarea atomică a țărilor vest-europene.

În același timp, generalul de Gaulle a vorbit în termeni foarte cordiali despre relațiile Franței cu R.F.G., situîndu-se pe aceeași poziție plină de rezerve față de tratativele sovieto-americane în problema Berlinului occidental. Există o corelație evidentă între intenția de a promova o politică nucleară comună cu Bonn-ul și atitudinea Franței față de problema Berlinului occidental, ceea ce a făcut ca ziarul englez „Evening Standard" să-și intituleze astfel reportajul despre conferința de presă a șefului statului francez: „De Gaulle se declară solidar cu dr. Adenauer".

Demisia din guvernul francez a celor 5 miniștri ai Mișcării Republicane Populare își are explicația în atitudinea lor potrivnică față de „noua" politică europeană a generalului de Gaulle, aceștia fiind partizanii „Europei integrate" sub control american. Agenția France Presse relata că „oamenii politici de la Bonn au fost impresionați cel mai mult de accentul pus de președintele de Gaulle pe solidaritatea franco-germană" în vreme ce „New York Herald Tribune" observa că „filozofia politică a lui de Gaulle poate fi primejdioasă" invitînd la „mai multă largheță și elasticitate la Paris".

Fără îndoială că declarațiile generalului de Gaulle nu au putut produce plăcere la Londra, cunoscută fiind obstrucția Franței față de intrarea Angliei în Piața economică comună care ar face ca, după cuvintele șefului statului francez, „Europa să-și piardă întreaga sa personalitate". În realitate este vorba de aceeași dorință a generalului de Gaulle ca Franța să-și păstreze supremația în cadrul unei alianțe militare și economice vest-europene.

Cercurile militariste de la Bonn au toate motivele să fie satisfăcute de poziția Franței. Fie în varianta existenței mai departe a N.A.T.O. în formula sa actuală (cu supremația americană) în cadrul căreia încearcă să obțină pe ascuns armament nuclear propriu, fie în varianta unei alianțe militare Bonn-Paris, în care ar obține deschis arme atomice, ele speră să devină în curînd a 2-a putere militară în rîndurile statelor occidentale.

Și o variantă și cealaltă sînt primejdioase și sînt menite să intensifice pericolul războiului nuclear, cu atît mai mult cu cît „descentralizarea" armelor nucleare ar da posibilitate de inițiativă militariștilor vest-germani.

În interesul securității tuturor statelor, inclusiv al S.U.A., amenințate și ele în cazul izbucnirii unui cataclism atomic, nu există decît o unică concluzie realistă: dezarmarea generală și totală.

Agricultura Greciei în greu impas

Grecia este o țară înapoiată din punct de vedere industrial, o anexă agrară a marilor state imperialiste. În Grecia se păstrează rămășițe feudale cum ar fi dijma, deoarece sute de mii de hectare de pămînt arabil, fînețe și pășuni se află în mîna moșierilor, a bisericilor și mînăstirilor.

Cu toate particularitățile sale, agriculturii grecești din zilele noastre îi sînt proprii toate legile capitalismului — concentrarea și centralizarea mijloacelor de producție, sărăcirea și ruinarea țăranilor producători etc. În Grecia predomină gospodăriile care dispun de 0,1—4,9 ha de pămînt, ele reprezentînd peste 85 la sută din numărul total al gospodăriilor. Datele statistice ne arată că din 1929 pînă în 1950, un număr de 71.612 gospodării mici s-au ruinat și au dispărut.

În anul 1955 mai existau în agricultură 250.000 de pluguri de lemn, 100.000 boroane de lemn și numai 5.500 de semănători cu tracțiune animală.

Nu este lipsit de interes să cunoaștem cum se înfățișează clasele și grupurile de clase din agricultură. Conform datelor din 1950 proletariatul agricol numără peste 124.000 de persoane dar în această cifră nu au fost cuprinși lucrătorii sezonieri care își cîștigă existența exclusiv din munca salariată. Țăranii semi-proletari sau proprietari de parcele mici reprezintă aproximativ 50 la sută. Parcelele lor de pămînt nu le pot asigura însă existența și de aceea ei și familiile lor se angajează ca salariați în gospodăriile și întreprinderile capitaliste.

Un rol nefast în agricultura greacă îl are capitalul străin. Influența lui este multilaterală — directă și indirectă. Pe de o parte concurența acută a produselor agricole americane pe piața externă și chiar internă, impunerea unor cheltuieli militare uriașe care fac să scadă alocațiile pentru agricultură, pe de altă parte o dezvoltare unilaterală și nestatornică, așa cum este și cererea oscilatorie a pieții occidentale de care este legată Grecia.

În ultimul deceniu, de exemplu, agricultura țării a dezvoltat impetuos producția de orez și de bumbac, în unele regiuni acestea devenind produsele principale. Cînd însă cultivatorii s-au specializat în această ramură, piața occidentală a dat precădere altor culturi, — fructe proaspete, legume. Specializarea unilaterală, frînarea relațiilor comerciale și economice cu țările socialiste au intensificat fenomenele de criză din agricultură. În anul 1957 economia greacă a fost cuprinsă de criză. Milioane de kilograme de fructe citrice, de piersici etc., au rămas neculese, milioane de kilograme de cartofi au fost aruncate în mare.

Pentru a scăpa de criză cercurile guvernante au recurs la reducerea suprafețelor cultivate, în special a celor destinate culturilor mai avantajoase pentru țăranii greci (tutun, stafide etc.) dar care... concurează mărfurile americane pe piața internațională. Astfel, producția de tutun care în anul 1957 era de 199.900 tone a ajuns în 1960 la 62.000 tone. Suprafața viilor pentru stafide negre a scăzut de la 65.000 ha înainte de război la 40.000 ha în 1958. Suprafața cultivată cu bumbac a scăzut și ea de la 166.000 ha în 1955 la 135.000 ha în 1959.

Intrarea Greciei în Piața Comună va aduce cu sine o accelerare a procesului de expropriere și ruinare a țăranilor săraci, căci este cît se poate de clar că mica gospodărie țărănească din Grecia, cu un scăzut nivel de productivitate a muncii, nu va putea rezista concurenței celorlalte țări care fac parte din Piața Comună — Italia, Franța, Olanda și altele.

Crizele și amestecul capitalului străin intensifică exploatarea țăranilor muncitori greci. Monopolurile obțin profituri colosale din agricultura greacă vînzînd la prețuri foarte mari fabricatele și cumpărînd la prețuri extrem de scăzute produsele agricole. S-a calculat, bunăoară, că astăzi țăranii greci plătesc pentru o pereche de încălțăminte de 3,5 ori mai mult grîu și pentru un metru patrat de pînză nealbită, de trei ori mai mult bumbac de cît înainte de război.

Pe spinarea țărănimii muncitoare se îmbogățesc și cămătarii care iau o camătă uriașă de 30-200 la sută și chiar mai mult, ca și monopolurile americane și vest-germane „Garry", „Commercial", „Interdat", „Esder" care, în cîrdășie cu monopolurile grecești, dictează producătorilor prețurile tutunului. După cum apreciază chiar ziarele burgheze grecești, pierderile de pe urma scăderii prețurilor la tutun, după război, se cifrează la sute de milioane de dolari, dintre care o mare parte au fost însușite de țările industriale din occident.

Exploatarea crîncenă a țăranilor greci de către monopolurile locale și străine au făcut ca aceștia să ducă o viață de mizerie. Potrivit datelor anchetei Ministerului Agriculturii publicate în ziarul burghez „Kathimerini" din 30 iunie 1955, un procent de 42 la sută din numărul total al țăranilor au un venit inferior minimului de existență iar 47 la sută „abia o scot la capăt".

Prin urmare pentru majoritatea covîrșitoare a țăranilor greci pămîntul nu poate asigura nici măcar o existență modestă, lipsită de griji.

Dar țăranii greci se conving tot mai mult că numai prin acțiunile și unitatea lor pot duce cu succes lupta lor justă împotriva lăcomiei monopolurilor, pentru pîine, prosperitatea și dezvoltarea gospodăriilor lor, pentru realizarea unei cotituri democratice în viața politică a țării.

C. LUCIAN

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.